76STE JAARGANG No. 10049 ZATERDAG 21 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

Nederlandse perscommentaren over:

De Persvrijheid op de Nederlandse Antillen

Onder de Kop: VRIJHEID VAN DE PERS, schrijft DE NIEUWE NOORD HOLLANDSE COURANT (Algemeen dagblad) over de weigering tot toelating van haar vroegere redacteur o.a.:

Met andere woorden: de regering op Curaçao wil het recht hebben een journalist, die kritiek oefent welke haar onwelgevallig is, zonder meer het land uit te zetten. Dat collega Oudejans er onder deze omsandigheden de voorkeur aan geeft in Nederland te blijven werken ligt voor de hand.

Merkwaardig dat er op Curaçao, dat toch in een hecht verband met Nederland is verbonden, zulke geheel van het moederland afwijkende inzichten bestaan. Ook hier te lande ligt er wel eens conflictstof op de weg ussen pers en overheid. Maar het heilige recht van de persvrijheid is daarbij niet of zelden in het geding. De goede opvattingen blijken ook wel uit de ontvangst, die de regering vandaag de georganiseerde journalistiek ter gelegenheid van het jubileum van de N.J.K. aanbiedt in het Rijksmuseum. Dat hoffelijke gebaar is een erkenning van het grote goed, dat in de vrijheid van meningsuiting ligt opgesloten.

DE TELEGRAAF (neutraal ochtendblad) schreef in haar editie van 10 februari onder het hoofd: ANTILLEN WEIGEREN NEDERLANDSE JOURNALIST TOEGANG:

Nederlandse journalisten zullen in de Nederlandse Antillen niet meer te werk mogen worden gesteld, zolang niet vast staat dat zij kunnen worden uigezet, zo heeft de Antilliaanse regering bepaald.

Over de aankoop van de Beursaandelen merkte het blad op:

Op Curaçao verluidt dat op de twee Curaçaose banken, die het aandelenpakket van de „Beurs" in handen hadden, zware druk is uitgeoefend. Zij zouden zijn bedreigd met tal van beperkende, wettelijke bepalingen, waardoor het onmogelijk werd de aandelen te verkopen aan andere gegadigden.

Door de aankoop van de aandelen kreeg een aantal leidende figuren uit de democratische (regerings-) partij niet alleen „De Beurs" in handen, maar ook het ochtendblad „To-Day" en de Arubaanse Courant. Hiermede was de kritische stem van de Antilliaanse pers gesmoord op de „Amigoe di Curaçao" na.

Terwijl de TELEGRAAF eindigt met:

De Nederlander van der Meer was er op die manier in geslaagd twee Nederlandse journalisten als critici te smoren; de heer De Wit is na de verkoop van zijn krant gedwongen naar het moederland van zijn Amerikaanse vrouw te reizen. De heer Oudejans kon niet worden uitgezonden naar Curaçao.

In Curaçao maakt men zich ernstige zorgen over de persvrijheid.

Het ALGEMEEN HANDELSBLAD (liberaal dagblad) geeft het volgende commentaar over de kwestie „De Beurs" en „Oudejans", onder de koppen: ANTILLIAANSE REGERINGS COMBINATIE KOOPT BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN OP en AMIGOE DI CURACAO KAN GEEN HOOFDREDACTEUR LATEN UIT KOMEN:

Nog is het rumoer om de uitzettingszaak-De Wit niet geëbd, of daar komt de Amigoe di Curaçao met twee berichten die de Curaçaose pers betreffen en die van verstrekkende betekenis zijn. Het blad meldt dat de pogingen van vooraanstaande leden der Democratische Partij, onder wie ministers en statenleden, de meerderheid van de aandelen hebben opgekocht van het dagblad Beurs- en Nieuwsberichten. Met de aankoop van de Beurs- en Nieuwsberichten zullen ook wel veranderingen te verwachten zijn voor To-Day en de Arubaanse Courant, twee van de Beurs afhankelijke dagbladen, alsmede in de positie van de heren Louis en Adriaan de Wit, respectievelijk directeur en hoofdredacteur van het concern.

DE HAAGSE POST (liberaal) merkte onder de kop: NIEUWBENOEMDE HOOFDREDACTEUR TOEGANG GEWEIGERD en CURACAO'S ENIG ONAFHANKELIJK BLAD DAARDOOR ZONDER LEIDING:

Op het kleine eiland Curaçao met zijn enorme petroleumraffinaderijen, zijn bevolking van 80.000 zielen en zijn overschot (ruim 3000) aan mannen is het in de perswereld niet meer rustig geworden, sinds de beruchte uitzettingsaffaire van Adriaan de Wit. Deze hoofdredacteur van het „algemeen en onafhankelijk dagblad" Beurs- en Nieuwsberichten, had zich aan heftige kritiek gewaagd op het beleid van de Democratische Partij en op dat van de minister van Justitie mr. S. W. van der Meer in het bijzonder. Dat is iets wat in een kleine samenleving waar iedereen iedereen kent niet getolereerd wordt, meent de regering op Curaçao en zij verbande De Wit van het eiland, maar haar besluit bleek geen rechtskracht te hebben: De Wit bleef. Inbreuken op de hooggeroemde persvrijheid zijn overigens in de geschiedenis van Curaçao nooit uitzonderingen geweest; in de laatste wereldoorlog werd nog een van de 4 dagbladen verbóden om een affaire over de gouverneur aanhangig te maken, ook al had het blad, zoals later bij de behandeling voor de rechtbank bleek, het volkomen bij het rechte eind.

Niet alleen op deze manier werd het leven van de vrije pers bedreigd, er was nog een andere, zeker even doeltreffend, nl. het verwerven van meerderheidsbelangen in de dagbladmaatschappijen. Dit laatste schijnt, nadat het Spaans-Papiamentstalige blad La Prensa door de Democratische Partij is overgenomen, nu ook gebeurd te zijn met de Beurs- en Nieuwsberichten, eens het bezit van de schier almachtige directeur van de olie-raffinaderij (daarom de krant van „de olie") genoemd. Naderhand, onder hoofdredacteurschap van de veelbesproken De Wit was de Beurs- en Nieuwsberichten voor de persvrijheid. Nu opgekocht door enige regeringsfunctionarissen, lijkt het een toekomst van gedweeë volgzaamheid jegens de regering tegemoet te gaan.

DE HAAGSE POST schrijft dan verder over de moeilijkheden met de Heer Oudejans:

Voor iemand die niet op Curaçao geboren is, de heer Oudejans is er zelfs nooit geweest, moet eén toelatingsvergunning aangevraagd worden. Maar nog een onafhankelijke journalist op het eiland erbij met de kans ook deze niet naar believen te kunnen verwijderen, bleek van de regering te veel gevraagd. De heer Oudejans mocht voor 3 maanden komen, en deze termijn zou telkens met weer 3 maanden verlengd kunnen worden, als de regering tenminste niet anders besliste. Reageerde de nieuw benoemde hoofdredacteur: „Ik zou graag gegaan zijn, maar op deze voorwaarden geef ik m'n baan bij De Volkskrant niet op." Ondertussen blijft Curaçao's enige onafhankelijke krant de Amigoe di Curaçao zonder hoofdredacteur.

HET VRIJE VOLK (socialistisch) had onder het hoofd: OUDEJANS MOET NAAR DE ANTILLEN het volgende bericht:

Het tweede-kamerlid de heer Van Rijckevorsel (k.v.p.) heeft aan de minister-president schriftelijke vragen gesteld over het niet toelaten tot de Nederlandse Antillen van de Nederlandse journalist F Oudejans, die per 1 juni 1958 is benoemd tot hoofdredacteur van de Amigoe di Curaçao. De Antilliaanse regering had hem tot drie keer toe geweigerd.

De heer Van Rijckevorsel vraagt of de regering deze bestuurlijke maatregel niet in strijd acht met de Europese conventie tot bescherming van de rechten van de mens en de persvrijheid.

Zo ja, aldus de heer Van Rijckevorsel, is er dan reden om krachtens artikel 50 van het Statuut van het Koninkrijk de vernietiging van die maatregel te bevorderen?

ELSEVIERS WEEKBLAD (liberaal) schreef onder de titel: WATERGRAAFSMEER:

De minister van justitie van de Nederlandse Antillen, mr S. W. van der Meer, kandidaat-notaris, schijnt op weg niet alleen zijn Nederlandse afkomst, doch ook de democratische beginselen te vergeten.

Nadat hij op schandelijke wijze tegen de journalist De Wit tekeer is gegaan, deelde hij dezer dagen aan het blad Amigoe di Curaçao mede, dat het slechts een hoofdredacteur mag benoemen, die zich bereid moet verklaren van het eiland te verdwijnen als hij de regering niet welgevallig is.

Het komt er dus op neer dat de heer Van der Meer de vrije pers heeft afgeschaft.

Vele Zuidamerikaanse dictatoren kunnen misschien nog geëxcuseerd worden door een vurig zuidelijk temperament.

De Antilliaanse minister van justitie, die in Watergraafsmeer geboren is, maakt zich belachelijk, indien hij de dictator — in zakformaat — gaat uithangen.

DE NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT (liberaal) schrijft onder de kop DE ANTILLIAANSE PERS STAAT ONDER ZEER ZWARE DRUK, in een van haar correspondenten te Willemstad afkomstig uitvoerig artikel, o.a.:

Medio vorig jaar, toen de Antillen en Nederland op Koninkrijksniveau gewikkeld waren in de moeilijkheden van de uitzetting van De Wit, hoofdredacteur van de Beurs, liep het contract van de Amigoe met zijn hoofdredacteur af. Hoewel alle bedrijven hier — ook de uitgeefsters van de dagbladen — proberen landskinderen in te schakelen is men toch weleens verplicht een beroep te doen op de Nederlandse arbeidsmarkt, aangezien plaatselijk de vereiste krachten niet steeds te krijgen zijn.

Dit geldt zeker voor een hoofdredacteur van een krant die uit-

(Vervolg naar pagina 3)

Onlangs werd in de Marine kazerne te Amsterdam de eerste Nederlandse sprekende film: „De Jantjes", die 25 jaar geleden werd gemaakt, ter gelegenheid van de uitgave van Simon van Kollem's boek „De oude draaidoos" opnieuw vertoond. Heintje Davids, die een der hoofdrollen in de film speelde geeft lt. ter zee 1e kl. van Dulm haar handtekening. Heintje was de kleinste en Lt. van Dulm de langste aanwezige.

DE WAARDE VAN EEN PRINCIPIELE KRANT

Onze collega van de Theaterstraat laat in haar editie van woensdag jl. een repliek horen op ons antwoord op haar artikel „De waarde van een principiële krant" („Beurs" van 13 februari).

Inderdaad waren wij, gelijk zij opmerkt, pijnlijk getroffen door de opmerking, dat op een eiland, dat voor 90 procent voor katholiek „doorgaat", een katholieke krant niet gewild is. Wij nemen echter gaarne akte van de mededeling, dat de opmerking niet hatelijk bedoeld was. Geen gebrek aan kennis van het Nederlands „tout court", doch gebrek aan belangstelling voor het Nederlands in sommige groepen der bevolking, hebben wij gesteld. Dat dit met het „peil" van een eenw „biezonder en openbaar onderwijs" als zodanig niet veel te maken heeft, is dunkt ons, duidelijk.

In ons hoofdargument, dat juist in die kringen, waarvan aangenomen mocht worden, dat zij voor een Nederlandse krant grotere belangstelling zouden tonen, een niet-katholieke krant om bepaalde historische en sociale redenen de preferentie geniet, vindt de „Beurs" dan ook „veel waars" schuilen!

Doch onze collega draait in een vicieuze cirkel rond, wanneer zij aanvoert, dat onze stelling, „dat de economisch machtigen (dus: de adverteerders) voor het grootste deel economisch, sociaal en in hun belangen gelieerd waren met niet-katholieke kranten, in het biezonder de „Beurs", en aan deze hun (advertentie)-steun gaven", ongegrond en zonderling is, „aangezien er een logische en voor de hand liggende reden was voor deze steun: t.w. de oplaag". Het is inderdaad dikwijls de oplaag, die het hem bij de adverteerders doet, doch deze wordt beïnvloed door de belangstelling en omgekeerd. Er is een wisselwerking.

De „Beurs" stelt voorts, dat de „Amigoe", „nu wij op het commerciële vlak komen, minder vertrouwen blijkt te hebben in haar „algemeenheid en onafhankelijkheid", en dat „terwijl (de „Amigoe") op het journalistieke vlak zo kranig is opgekomen tegen de onderdrukking van de vrije meningsuiting, waarvan de Nederlandse Antillen gedurende de laatste twee jaar het terrein zijn geweest".

Gelijk de „Beurs" zelf stelt, is de „algemeenheid en onafhankelijkheid" in zijn volle betekenis wellicht niet te verwezenlijken", in het biezonder niet op het commerciële vlak. De onthulling, dat het aan die zijde „bloed, zweet en tranen" gekost heeft om deze onderkop opgenomen te zien en getracht is daarnaar te leven, doet zeker deugd. Dat de natuur nu eenmaal sterker is dan de leer, weten en beseffen wij allen.

Onze gezamenlijke strijd voor gemeenschappelijke beginselen, voor de „Beurs" sinds deze uitlating „moeilijker geworden", zou dan ook wat ons betreft rustig voortgezet kunnen worden, omdat deze strijd ging tegen het knechten en gelijkschakelen van de vrije meningsuiting.

Een uitvoerig citaat uit pater N. Devolder, „De Ethiek van de Pers", wordt ons door de „Beurs" als biechtspiegel voorgehouden, doch wij kunnen hierin niets vinden wat ons geweten ook maar enigszins beroert, ook al besluit zij met (ons) een zorgvuldige overweging van de woorden van de aagehaalde schrijver aan te raden, aangezien dit de Antilliaanse dagbladpers slechts ten goede kan komen.

Het is een bepaalde opvatting over de taak van de katholieke pers, die aan het eind van de 19e eeuw, toen in Europa het kerkelijk spektakelstuk „Integralisme" genaamd werd opgevoerd, die door de geleerde schrijver wordt besproken en als oorzaak van de geringe weerklank van sommige katholieke bladen wordt gezien.

Men kan toch moeilijk volhouden, dat wij onze lezers een „overvloed van religieuze beschouwingen en moraliserende vermaningen" voorleggen en „de vrije teugel geven aan de toorn tegen de vijanden van de Kerk en de gemeenschap", met nog alle eigenschappen, die sermoenen en degelijke schoolkursussen versieren, zulks ten koste van „nieuws en sensationele gebeurtenissen en met vermijding van alles, „wat het oog der kleinen zou kunnen ergeren" ", gelijk Devolder van de week- en dagbladen, die dank zij deze bepaalde perstheorie het licht zagen, konstateert.

Wellicht heeft de vijf-en-zeventig-jarige „Amigoe" zich in haar prille jeugd en adolescentie, die juist viel in de tijd, dat deze „perstheorie" opgeld deed, hieraan meegedaan. Doch dit kan zeker niet gezegd worden van de jaren van volwassenheid, hoewel gerust gekonstateerd mag worden, dat ons blad als „defensief wapen" is opgetreden tegen de menigvuldige aanvallen tegen Kerk, geestelijkheid en biezonder onderwijs, waarbij haar kalme en zakelijke toon van verweer weldadig aandoet tegenover de virulente riooljournalistiek van de aanvallers.

Neen, de „Beurs" heeft ons, ondanks pater N. Devolder O.F.M., niet kunnen overtuigen van de onjuistheid van ons standpunt.

Bestraling van DULLES begonnen

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Foster Dulles, is gisteren ongeveer een minuut bestraald en heeft de behandeling goed doorstaan, zo heeft het State Department medegedeeld.

Een woordvoerder van het State Department verklaarde, dat de behandeling misschien drie à vier weken zal worden voortgezet en dat Dulles in die periode dagelijks maximaal vijf minuten bestraald zal worden. Zoals bekend hebben zich bij de minister verschijnselen van kanker voorgedaan.

Voor zover de artsen hebben kunnen vaststellen, reikt de kanker, waaraan Dulles lijdt, niet verder dan de maagstreek.

Andrew Berding, onder-minister van buitenlandse zaken van de V.S., speciaal belast met de behandeling van openbare aangelegenheden, moet twee weken rust houden.

De 57-jarige Berding, die Dulles op bijna al zijn reizen heeft vergezeld, heeft te hard gewerkt, zo is van de zijde van het State Department medegedeeld.

Communistische kikvorsmannen nabij Quemoy-eilanden waargenomen

Taipeh. — Admiraal Lioe Hohtoe, de militaire woordvoerder van nationalistisch China, heeft vandaag medegedeeld, dat men in de afgelopen twee weken nabij de eilanden Quemoy en Matsoe het optreden van Chinese communistische kikvorsmannen heeft waargenomen.

Alleen deze week reeds hebben communistische kikvorsmannen vijf maal gepoogd de eilandjes Tatan en Erhtan nabij Quemoy te benaderen. Bij elk van deze pogingen waren drie tot vijf kikvorsmannen betrokken. Deze pogingen werden doorgaans omstreeks middernacht ondernomen en de kikvorsmannen naderen tot ongeveer een granaatworp. Telkenmale werden zij verdreven. De woordvoerder sprak de mening uit, dat dit optreden ten doel heeft de paraatheid van de nationalistische garnizoens te beproeven.

Demonstratie te Washington tegen optreden van TRUJILLO

Washington. — Een dertigtal personen, vertegenwoordigers van een commissie van Dominikaanse vluchtelingen, hebben vandaag tegenover het hoofdkwartier van de Pan-Amerikaanse Unie te Washington gedemonstreerd. De betogers protesteerden in een verklaring tegen het onmenselijk optreden van Trujillo, die een vrijgeleide weigerde aaa de vluchtelingen in de Venezolaanse ambassade te Ciudad Trujillo.

DE DRIE BONTJASSEN

Londen. — Premier MacMillan heeft gisteren het eerste diplomatieke probleem van zijn bezoek aan Moskou opgelost — dat van de drie bontjassen. Toen de Britse premier besloot de Sovjet-Unie te bezoeken, liet hij een bontjas met bijpassende muts in Londen huren. Later ontving hij nog twee jassen — één van de Noordierse premier Lord Brookeborough en één van Lord Alexander van Tunis, de vroegere gouverneur-generaal van Canada.

De premier stond nu voor het probleem, welke jas hij zou moeten dragen zonder de gevoelens van vrienden te kwetsen. De jas van Brookeborough paste niet. MacMillan vroeg de minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, hem te proberen. Het was geen sukses. Ten slotte probeerde Sir Patrick, een hoge ambtenaar bij het Foreign Office, het en hem zat de jas als gegoten. Daarop trok de premier de jas van Sir Alexander aan en deze paste zeker zo goed als de gehuurde. Daarom besloot hij de jas van Lord Alexander te dragen, Sir Patrick die van Lord Brookeborough te geven en de gehuurde jas voor reserve mee te nemen.

Gisteravond opende de Britse Consul de Heer H. Rabbetts de tentoonstelling van het werk van engelse fotografen die onder auspicien van de C.P.I.M. en het Cultureel Centrum Curacao in het Hotel Curacao Intercontinental wordt gehouden.

De tentoonstelling van foto's, het werk van Britse beroepsfotografen, werd oorpsronkelijk georganiseerd door „Photography Magazine" en „Photography Year Book", en zij zijn onlangs tentoongesteld in Den Haag waar de burgemeester in zijn openingstoespraak opmerkte dat „het de fijnste verzameling van foto's die ooit naar het vasteland zijn gebracht" vormde. De Heer Rabbetts verklaarde dat de tentoonstelling ook gezien moest worden als een bijzonder manifestatie van de waardering van Britse zijde voor het volk van de Nederlandse Antillen.

Curacao, aldus spreker is door zijn schone voorbeelden van architektuur, en vele historische gebouwen en de prachtige kleuren een paradijs voor fotografen. Een goede foto is niet het monopolie van de beroepsfotograaf. Spreker hoopte dat deze tentoonstelling aan de vele camera-enthousiasten op Curacao nieuwe inspiratie zal geven. „De camera liegt nooit doch een bekwame hanteerder van dit instrument kan aan de waarheid extra bekoring toevoegen", aldus de Heer Rabbetts.

GEZIEN

door een Antilliaan

Politiek gesproken was het een emotionele week. Het werd tijd ook, want het was zo saai geworden.

Nu kregen wij als welkome afwisseling twee donderslagen, de ene op Aruba en van werkelijk belang, de andere op Curacao en van zielig tragische aard.

Op Aruba is eindelijk gebeurd, wat vorig jaar reeds had moeten geschieden, nl. royering van een vooraanstaand partijlid dat onder verdenking stond van een misdrijf en deswege gedetineerd. Het is onbegrijpelijk dat de betrokken partij organen, in plaats van zichzelf te compromiteren door aanvallen op de rechterlijke macht, niet de enige juiste beslissing hadden genomen door zich van bedoelde onverkwikkelijke affaire te distancieren.

Dit talmen, dit onnodig sauveren heeft zich nu gewroken. Betrokkene, in een soort van pseudo-martelaarsrol gebracht, omgeven met een aureool van de vervolgde „volksjongen" heeft nu met zijn beschermers gebroken, een eigen partij opgericht en deze gedoopt met het epiteton „christelijk".

Het ligt niet aan ons om over het al dan niet christelijk zijn van een partij of dier aanhangers te oordelen, verre van daar. Het is desalniettemin voor elke christen stotend, deze benaming, welke rechtvaardigheid, naastenliefde en trouw aan morele normen impliceert, onder de huidige omstandigheden te zien misbruiken als vrije vlag voor een vreemde lading. Overigens is dit de logische consequentie van een beginselloze politiek.........

Elkeen die de politiek ingaat zal grote teleurstellingen ontmoeten. Wie echter het veld van de politiek betreedt met het vooropgezet doel primair zichzelf te bevoordelen, zal nooit in staat zijn deze tegenslagen waardig noch met kracht te dragen.

Degene die met idealisme voor het algemeen welzijn bezield, zich aan het openbaar leven wijdt, zal onder de slagen buigen, maar nooit breken. Als riet, krom geworden onder de vlagen van de wind, zal hij zijn hoofd weer oprichten en zijn ogen omhoog wenden naar de horizonten van zijn hogere idealen. Wie echter zichzelf zoekt zal bukken en breken, om tenslotte met hoofd en gelaat in de vulle uitzichtloze modder te blijven steken.

Dit is de fatale wet, waaraan niet te ontkomen valt. De zichzelfzoekende zal dan zijn toevlucht vinden in de oprichting van een nieuwe partij, dan wel in het zich storten in een lawine van mooi klinkende holle frases.

De kern van dit alles ligt in de opvatting welke men heeft van zijn taak in de politiek. De fout ligt ook in het feit dat sommigen menen dat de op hun naam verkregen stemmen niet omwille der beginselen zijn die zijn partij aanhangt, maar om zijn persoon zonder meer.

Zulk een opvatting is een fatale zelfoverschatting en een funeste onderschatting van de intelligentie der kiezers. Niet de persoon telt, maar de principes welke hij aanhangt.

Al bij al leren de jongste verwikkelingen ons dat de rechte weg de enige juiste weg is, zelfs, en hoe paradoxaal ook klinkend, vooral in de politiek, en in het bijzonder in de Antillen.

Wie eenmaal de geringste concessie doet aan dreigementen en aan pogingen tot chantage, heeft zichzelf overgeleverd aan de lugubere grillen en aan de onsmakelijke willekeur van zijn tegenspeler.

Geen partij die zichzelf respecteert, geen bestuur dat weet wat besturen is, mag daarvoor wijken.

TRIO UNIVERSO

Deze maand is het drie jaar geleden, dat het trio Universo werd opgericht. Het trio wordt gevormd door de heren Gravenhorst, Joubert en Galmeijer. Universo zal in een extra-uitzending van zondagavond om negen uur via de Curom haar derde verjaardag vieren.

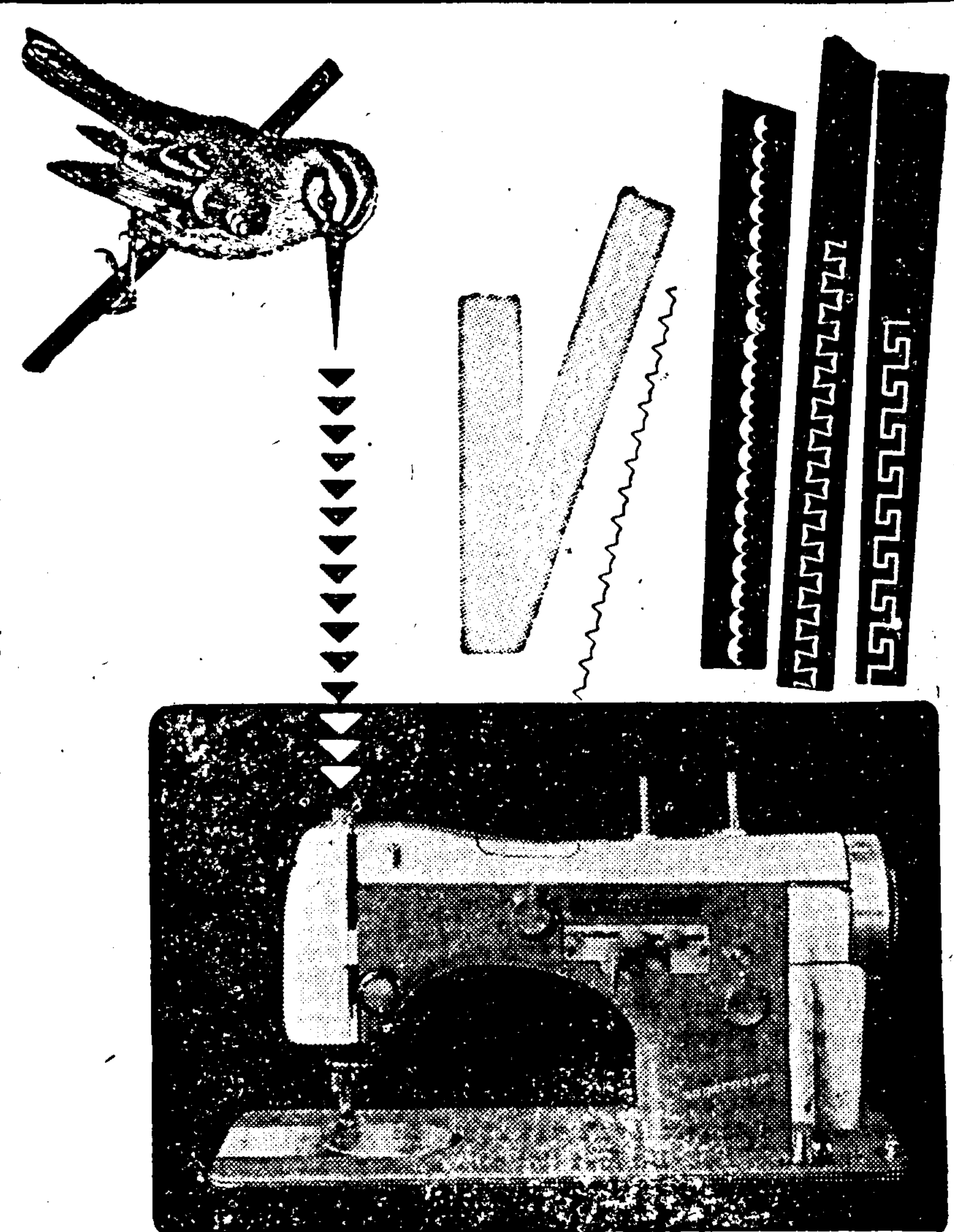
„LUCKY STRIKE" — „THREE HORSES"

Willemstad. — Morgenochtend om tien uur wordt de interessante wedstrijd gespeeld tussen Lucky Strike en Three Horses ter voortzetting van de AA-baseball-kompetitie. Deze twee rivalen zorgen altijd voor een opwindende strijd. Nog steeds ligt in het geheugen de 1—0 zege van Three Horses op Lucky Strike na tien innings in een wedstrijd tijdens de vorige kompetitie.

Naar wij vernemen is het team van Lucky Strike momenteel in biezonder goede vorm en gesteund door pitcher Chiquitin Gregorius, zullen zij een bedreiging vormen voor alle AA-teams.

—x—

Cartagena. — In Cartagena (Columbia) hebben tienduizend mensen gedemonstreerd tegen de hoge kosten van levensonderhoud. Bij botsingen met de politie vielen talrijke gewonden. Vele winkels werden geplunderd.

DANKBETUIGING

Het is mij een behoefte hiermede mijn hartgrondige dank te betuigen aan de heren doktoren die met Gods hulp en door kundige toepassing van de medische wetenschap mijn genezing hebben bewerkstelligd. Tevens gaat in gelijke mate mijn dank uit naar de verpleegsters van het St. Elisabeth's Gasthuis voor de liefderijke verzorging ondervonden. Dat de Almachtige Heer hen overvloedig zegene!

TH. GENARO

Curom - Nieuwtjes

Universo

Deze maand is het drie jaar geleden, dat de heren Gravenhorst, Joubert en Galmeijer het besluit namen hun gitaren en stemmen te combineren. Uit het samenspel ontstond het voortreffelijke Trio Universo, dat regelmatig van zich doet horen (zoals iedere woensdagavond een kwartier in het Curom-programma) en steeds zeer veel succes oogst door de goede voorbereiding, de degelijke arrangementen en het beschaafde microfoon-optreden. De derde verjaardag zal worden gevierd tijdens een extra-uitzending van dertig minuten op zondagavond om negen uur.

Boeken

Om vijf voor half zeven zal zondagavond een boek van Belcampo worden besproken; recensent is drs Nelissen.

Kunstbezit

De cursus-1958 van „Openbaar Kunstbezit" is dus ten einde. Medio maart zal worden begonnen met de nieuwe leergang waarvoor men zich nog altijd kan opgeven, o.m. bij de Curom (tel. 12556).

Herhaling

De in het programma van de Curaçaose Jeugdomroep uitgesproken lezing van de heer Willem Meijer, directeur van het Peter Stuyvesant College, over „Bolivar en Brion" zal op veler verzoek worden herhaald en wel op donderdagavond om kwart over zes.

Koopvaardij

Bij het doorgeven van groeten aan opvarenden der in het Caraibisch gebied verblijvende koopvaardijschepen houde men rekening met de positie van het desbetreffend schip. Het heeft weinig zin groeten te doen overbrengen wanneer de schepen zich buiten gehoorafstand van de Curom kunnen worden geacht (in het algemeen na drie dagen varen).

Net iets te laat om ze in het schema van maart te kunnen opnemen ontving de Curom de serie van zes klankbeelden over het werk van Interpol. Met de uitzending hiervan zal derhalve begin april een begin worden gemaakt.

Prins Bernhard bezocht toekomstige hoofdstad van BRAZILIE

Rio de Janeiro. — Prins Bernhard heeft vrijdag in gezelschap van de Braziliaanse president Kubitschek, per vliegtuig een bezoek gebracht aan de toekomstige hoofdstad van Brazilië, Brasilia.

Het noenmaal werd gebruikt in het paleis van de president te Brasilia. Vervolgens bezichtigde de Prins de in aanbouw zijnde gebouwen in de nieuwe hoofdstad.

De duisternis was reeds gevallen, toen de Prins terugkeerde in Rio de Janeiro. Hij had nauwelijks tijd om zich te kleden voor het banket, dat hij in zijn hotel gaf ter ere van de minister van buitenlandse zaken, Negrao de Lima.

Het vertrek van de Prins uit Rio de Janeiro naar Mexico via Lima is vastgesteld op zaterdagochtend.

Kapperszaak Aquedo Royer gemoderniseerd

Willemstad. — De heer Aquedo Royer, eigenaar van de kapperszaak aan de Breedestraat 136 in Otrabanda, heeft thans het bedrijf geheel gemoderniseerd en van airconditioning voorzien.

De Oostenrijkse kapper Franz Kozlik, die vroeger in het Hotel Curaçao Intercontinental werkzaam was, zal thans deskundige service verlenen in de kapperszaak van de heer Royer.

De prettige sfeer, die er in deze zaak heerst, gepaard aan kundige leiding en uitstekende service, staan er borg voor, dat het bedrijf een goede tijd tegemoet gaat.

Kindermiddag ten bate van de gebrekkige kinderen

Willemstad. — Op zondag 1 maart wordt er op het Mgr Verriet Instituut te Santa Maria een kindermiddag gehouden, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de gebrekkige kinderen.

Er zijn verscheidene attracties w.o. een poppenkaart, grabbelton, touwtrekken, snoep- en limonadetent, ballenwerpen enz. De goochelaar Cundo El Mago zal ook optreden.

De entrée bedraagt 25 cent, terwijl voor alle andere attracties apart evencens een kwartje zal moeten worden betaald. Kinderen zonder geleide worden niet toegelaten.

Post van de Bovenwinden

Saba afgesloten van de wereld

De „Blue Peter" is kapot en daarmede wordt meteen een grote punt gezet achter al het verkeer met Saba. Dat eiland wordt meteen van de wereld afgesloten — geen brief, geen mens, geen muis kan het eiland verlaten noch het bereiken. Het laatste kontakt, dat we met de buitenwereld gehad hebben, is de „Carlina" geweest, die op 6 februari de dienst van de „Blue Peter" heeft overgenomen en de post heeft gebracht — de gelukkige Sabanen, die toen met hun korrespondentie klaar waren, hebben hun brieven nog zien vertrekken, want de postboot van 10 februari, noch die van 13 februari zijn verschenen.

Wel hoort men elke dag nieuwe geruchten. Zelfs dat het vliegtuigje de post zal brengen. Maar het blijken allemaal praatjes te zijn. **Saba is en blijft afgesloten.**

Het lijkt wel een grimmige oorlogstijd.

Naar men hier beweert, is de motor van de „Blue Peter" kapot; als dat zo is, dan vraagt men zich toch af of die boot dan niet meer zeilen kan.

Zijn we dan helemaal slachtoffers geworden van de machinisatie van de moderne wereld?

EXECUTORIALE VERKOOP

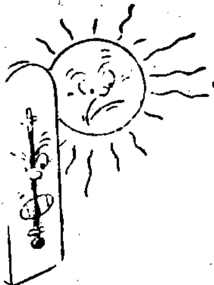
art. 338 - 340 Rv.

Op dinsdag, de 24e februari 1959, des namiddags te 4.30 uur, zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop van de bij proces-verbaal van ondergetekende van de 23e januari 1959 in executoriaal beslag genomen roerende goederen, t. w.:

een zitkamerstel best. uit 1 tafel, 2 schommel stoelen en 2 fauteuils, een radiotoesel merk „Murphy", een ijskast „Crosley" een trapnaaimachine Singer, een trapnaaimachine merk Singer met electrische motor, een gasfornuis „Strygmuchen en een keukenkast.

Deze goederen zijn te bezichtigen op alle dagen van 9 uur v.m. tot 6 n.m. en worden verkocht bij opbod tegen gerede betaling aldaar aan de Schottegatweg-Oost no. 9 (naast waterpomp station)

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO

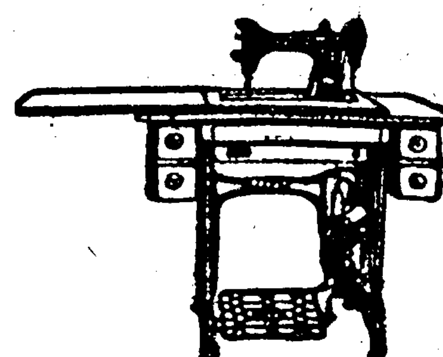

GELANCEERDE „ATLAS" ONTPLOFT

Cape Canaveral. — Vier minuten na de lancering is vanochtend vroeg in Cape Canaveral een intercontinentaal ballistisch projectiel ontploft.

Men had het projectiel een betrouwbaarheidsproef van 8.000 km over de Atlantische Oceaan willen laten maken.

Blijkens latere berichten ontplofte de Atlas drie minuten na de lancering. Het was de eerste mislukking sedert 18 september jl. Sedertdien zijn zeven Atlas-raketten met goed gevolg gelanceerd.

Onze wereld deze week

Het werken en bidden van Makarios is beloond — leve Makarios! Deze en soortgelijke teksten ziet men thans op enorme spandoeken in Nicosia, de hoofdstad van Cyprus. Zij hangen op dezelfde plaats, waar nog niet zo lang geleden de gruwelijkste beledigingen aan het adres van Engeland en de Engelsen waren geklodderd. In luttele weken tijd is er veel veranderd in en rond Cyprus — zoveel, dat de meeste bewoners van het eiland het nog niet schijnen te kunnen begrijpen. Inderdaad is het een grote overgang: van het streng-militair toezicht der Britten naar de op handen zijnde vorming van een zelfstandige republiek.

De Britten hadden bijzonder veel haast op de conferentie van Londen: men wilde nu wel eens tot zaken komen blijkbaar, al zou het ten koste gaan van prestige. Hoe ook de overmorgen in de hoofdsteden der betrokken landen bekend te maken resolutie betreffende de Londense besprekingen zal luiden, vreugde zal er heersen in de harten der Cyprioten, die door drift, overmoed en wanbegrip zoveel vrienden en kennissen hebben zien vallen door Engelse kogels. Anderzijds hebben ook de militairen in de afgelopen jaren zware verliezen moeten incasseren op het eiland — het verzet sliep geen dag. Nu zal er dus een andere wind gaan waaien en men mag oprecht hopen, dat na het overleg tussen de vertegenwoordigers van Engeland, Griekenland, Turkije en Cyprus zelve in ieder geval rust over het eiland zal komen en dat degenen, die in de toekomst nog meer moeilijkheden voorspellen, ongelijk zullen krijgen.

Het politieke weer rond het Duitse vraagstuk heeft de afgelopen week weer donkere wolken vertoond. Politieke waarnemers hebben de indruk, dat de premier van de Sovjet-Unie in eigen kring kritiek te verduren heeft gekregen door zijn aanvankelijk wat verzoenende houding ten aanzien van de oplossing van het vraagstuk van deze tijd: de Duitse hereniging. Naar aanleiding van die kritiek zou het te verklaren zijn, dat Chroesjtsjef plotseling weer het geluid van de weerstand liet horen: wij zullen geweld toepassen indien in Berlijn de regelen van het spel, zoals de Russen die interpreteren, zullen worden overtreden.

In de westelijke hoofdsteden wint de overtuiging veld, dat een rondetafelconferentie over Berlijn en Duitsland minder kans van slagen heeft, althans geheel andere elementen moet krijgen om z..'s maar door te gaan. Indien de Russen uitvoering geven aan de bedreiging om de Oostduitsers zelf maar het verdedigingsapparaat te doen bedienen, zullen de poppen wel goed aan het dansen slaan! Echter, het Kremlin zal zich nog wel even goed bedenken voordat het een mogelijk échec voor het internationale forum zal willen riskeren.

MacMILLAN ....Moskou....

Premier McMillan van Engeland en zijn minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, vertrokken vanmorgen per straalvliegtuig naar Moskou. Zij gaan niet naar de Sovjet-Unie om er te onderhandelen, zo werd van Britse zijde nadrukkelijk verklaard, maar om zich te oriënteren, wat dus eigenlijk neerkomt op een beleefdheidsbezoek.

Internationaal-politiek gezien moet aan de visite der Britse staatslieden niet te veel waarde worden gehecht; MacMillan heeft de reis voorbereid binnen het kader der verkiezingscampagne in zijn land en men mag geloven, dat hij daarmede een sterke troef in zijn handen heeft gekregen. Zijn aanhangers schijnen het devies te huldigen, dat niets mag worden nagelaten om de betrekkingen met de landen achter het ijzeren gordijn te trachten te verbeteren. Indien men de wisselvalligheid van het humeur der heren in het Kremlin kent, dan mag men beslist geen hoge verwachtingen hebben van MacMillan's bezoek.

Subandrio, die naar Australië was gezonden om de gevoelens van dat land te peilen inzake een mogelijk beëindigen van het Nederlands bestuur in Ned. Nieuw Guinea (een vage hersenschim), is van een koude kermis thuis gekomen. Bij zijn terugkeer in Djakarta kon hij weinig anders rapporteren dan dat de Australische regering niets heeft prijsgegeven van de aanvankelijk aangenomen houding betreffende het door de Indonesiërs zo felbegeerde gebied. En wanneer binnenkort Soekarno naar Moskou vertrekt zal hij daar niet kunnen spreken over een opmerkelijk diplomatiek succes ten aanzien van Nieuw-Guinea, wat hij zo had gehoopt.

De naasting van Nederlandse zaken en bedrijven op Java vindt nog steeds voortgang. Enkele regeringsinstanties hebben zich zelfs aan bedrijven van andere landen willen vergrijpen, maar dit is voorlopig nog gestuit op protesten met de meest ernstige inhoud. Het is nu eenmaal zo, dat afleidingsmanoeuvres moeten worden gezocht om het mislukken der gebiedsuitbreiding te maskeren.

De eerste minister van Zuid-Korea heeft bezorgdheid getoond over de plannen van Japan om grote groepen Koreanen in de gelegenheid te stellen naar Noord-Korea terug te keren. Er werd zelfs aan de Verenigde Naties verzocht de terugkeer van de oud-strijders te verhinderen en vervolgens is door Zuidkoreaanse diplomaten in Washington de situatie verklaard aan de Amerikaanse regering. Zowel de V.N. als de V.S. hebben bijzonder bittere herinneringen aan wat eens „de Koreaanse strijd" werd genoemd en beide zullen zich ongetwijfeld tot het uiterste inspannen een herhaling daarvan te voorkomen. Het is echter nog altijd zo, dat de achterdeur van Noord-Korea open staat voor chinese communisten, waardoor het gevaar voor een opnieuw uitbranden van een oorlog nog altijd latent is.

Gistermiddag deed de Heer N. Chumaceiro namens de direktie van Hotel El Curacao maatschappij en de heer R. Lambert van de International Hotel Corp. de nieuwe manager aan de pers voor. De Heer Dirsztay volgt de Heer W. MacKinnon op, die met ingang van 1 maart ontslag heeft genomen.

De Heer Dirsztay is „general manager" geweest van Hotel Westbury in Londen.

Hij is geboren in Wenen en ging in 1937 in het hotelbedrijf. Na zijn opleiding in Zwitserland genoten te hebben, vertrok hij naar Londen en was daar assistent-manager van hte Dorchester Hotel. In 1947 werd hij benoemd tot general manager van het DeVere Hotel in Londen, waarna hij bij de Knott Hotels Corporation te New York, die hem aanwees als general manager van het Hotel Westbury te Londen. De Heer Dirtszay studeerde aan het Theresianum te Wenen. Hij is gehuwd en heeft een dochter Diane Clare, die een bekende toneelspeelster en filmster is in Londen.

De Heer Chumaceiro dankte de heengaande manager de Heer MacKinnon voor het vvele en belangrijke werk dat hij voor het Hotel Curacao gedaan had in de moeilijke tijd na de oprichting. Men ziet hem dan ook node vertrekken. De Heer Chumaceiro wenste hem alle sukses toe op zijn verdere loopbaan.

Op de foto: naast de Heer Chumaceiro, (met bril), de Heer Dirsztay.

M. DESBARIDA Tafeltenniskampioen in de B-klasse

Oranjestad — Zondagmiddag 15 febr. zijn in de gastvrije Don Boscoclub de tafeltenniswedstrijden in de tienkamp van de B-klasse verspeeld. Lichtenstein was geblesseerd, terwijl H. Harms en N. Bing Chung zich wel aangemeld hadden, maar toch zo maar wegbleven. Hierdoor deden er drie reserves mee. Maar het bleek al spoedig, dat voor de overige spelers deze drie reserves geen gehakkelijke partijen waren. Integendeel, de krachtsverhoudingen ontliepen elkaar practisch niets en er was dan ook steeds volop spanning.

Het is weer eens zonneklaar gebleken, dat een tienkamp heel wat zwaarder is dan het spelen van competitiewedstrijden. H. Maxwell en M. Eduardo, die respectievelijk als 1 en 3 op de persoonlijke ranglijst stonden, eindigden nu als 6e en 10e! Van Maxwell is dat niet te verwonderen, daar hij eerst 's morgens nog een baseball- en 'n volleybalwedstrijd had gespeeld! Zeer onverstandig natuurlijk.

Desbarida heeft wel getoond het regelmatigst te spelen. Hij beschikt over een goede aanval backhand zowel als forehand. Jammer is het, dat zijn voetenwerk volkomen onjuist is. Hij heeft slechts één wedstrijd moeten afstaan en wel tegen P. Antony, die goed speelde, maar nog te weinig wedstrijdroutine bezit. Deze jonge speler was trouwens de verrassing van de middag: hij deed als derde reserve mee, versloeg de kampioen en eindigde op de 5e plaats. Deze P. Antony zal zijn weg, al trainende, wel weten te vinden in de tafeltenniswereld.

Toen de 9e en laatste ronde begon was Desbarida al practisch zeker van zijn titel, maar voor de tweede plaats waren er toen nog 4 candidaten. Roy Gibbs maakte aan alle onzekerheid een eind en wist door zijn laatste overwinning, op Antony, op de tweede plaats beslag te leggen met totaal 7 gewonnen partijen. Clubgenoten Arrevalo en Baarh behaalden elk 6 punten, maar de eerste had een veel beter gamegemiddelde.

Na afloop maakte de voorzitter van de A.T.T.A. Wim Poeze de einduitslag bekend en deelde nog mede, dat op 1 maart, na afloop van de damesvijfkamp en de juniorenzeskamp *alle* prijzen uitgereikt zullen worden. A.s. zondag 22 februari zullen, ook in Don Boscoclub, 's middags om 2 uur de tienkampwedstrijden voor de A-klasse gehouden worden. Alhoewel vele wedstrijden van de B-klasse op zeer goed peil stonden staat de liefhebbers bij de A-klasse het beste tafeltennis van ons eiland te wachten!

Eindstand tienkamp B-klasse:

	gesp.	gew.	games
1. M. Desbarida	9	8	16-5
2. R. Gibbs	9	7	15-7
3. L. Arrevalo	9	6	13-7
4. E. Baarh	9	6	14-12
5. P. Antony	9	5	12-10
6. H. Maxwell	9	4	13-10
7. P. Maduro	9	4	11-11
8. S. Manuela	9	3	10-13
9. C.B. Withuis	9	1	4-16
10. M. Eduardo	9	1	4-17

Mac Millan en Selwyn Lloyd naar MOSKOU vertrokken

Londen. — De Britse premier, Harold MacMillan, is zaterdagochtend per vliegtuig naar Moskou vertrokken.

Vóór zijn vertrek verklaarde de premier, die o.a. door de minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, wordt vergezeld: „Ik ga zeker niet om achter geheimen te komen. Wij gaan om het hart en de geest van de Russische leiders te peilen en te zien in hoeverre wij met hen in kontakt kunnen komen. Ik ga niet om te onderhandelen. Ik heb geen bevoegdheid daartoe. Onderhandelingen komen later.

Beide partijen hebben in deze atoomtijd groot belang bij vrede en in deze geest moet men op de een of andere manier tot overeenstemming komen. Hiervan ben ik zeker — dat persoonlijke besprekingen en kontakten thans in het internationale leven zeer waardevol zijn. Zij zijn op zichzelf geen oplossing van onze problemen, maar ik denk, dat zij oplossing helpen tot stand brengen. In elk geval gaan de minister van buitenlandse zaken en ik in deze geest op reis."

De besprekingen tussen Eisenhower en Mateos

Acapulco (Mexico). — President Eisenhower en president Lopez Mateos van Mexico hebben hun informele besprekingen, die twee dagen hebben geduurd, beëindigd met de verklaring, dat een van de doelen der samenwerking tussen de beide landen de economische ontwikkeling is. De twee staatslieden hebben gesproken over katoen, koffie, mineralen en de dam in de Rio Grande. Bijzonderheden zijn niet bekend gemaakt.

De lading vismeel

Willemstad — In de laatste alinea van ons verslag over de lading vismeel, die eergisteren met de „Gesstemunde" van de HAPA werd verscheept, is er een regel weggevallen.

Eerdergenoemde alinea moet als volgt worden gelezen.

Dit komt doordat de befaamde „regeling" — naar wij menen te weten op aandringen van de vakbonden zelf — bepaalt dat alleen 's morgens om 7 uur opgegeven mag worden welke arbeiders aangenomen worden en voor welke schepen. Dit heeft tot gevolg de onbevredigende garantie-tijden en de onnodig lange werktijden.

EMMASTAD
WACHTDIENST C.P.I.M.

Telegram Afdeling
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 A. G. Treling tel. 0—43139
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling.
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2, Weis Afo. tel: 43351
b. g. g. tel: 2400

Materialen Dienst.
Zat C. P. Riegman tel: 4550

Geneeskundige dienst:
Dr. Beckman tel: 3740
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Melfor kunnen worden opgebeld onder no. 0—43439.
b. g. g. nad inl. tel 2400

C.S.M.
Rederij Scheepsagentschappen
E van der Werf tel. 3101
Zond. N. Schermer tel: 3354

Theater Asiento:
Zat „Marjorie morningstar
Zond. „Et dieu crea la femme
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Nederlandse perscommentaren over:

De PERSVRIJHEID op de Nederlandse Antillen

(Vervolg van pagina 1)

sluitend in het Nederlands verschijnt. Tot voor kort werd dan ook altijd officiële medewerking verkregen om dergelijke journalisten toe te laten.

Na een uitvoerige beschrijving van de moeilijkheden ondervonden in ver-band met het verzoek van toelating tot de Antillen vervolgt de NRC met een beschrijving van de aandelen-kwestie der Beurs n.a.v. de opmerking van de „Amigoe" in een hoofd-artikel dat de „vested interests" der verkopers de door de regering die als pressure-group optrad uitgeoefende druk wellicht niet verder gedogen:

Welke de interessen zijn die de druk niet gedogen is hier wel bekend. De banken hier zijn oude familiebedrijven die nooit in overeenstemming gebracht zijn met de wettelijke voorschriften aangaande het bankwezen. De circulatiebank maakt hierop geen uitzondering en jaar en dag wordt in de Staten gevraagd deze overheidsinstelling nu eindelijk eens behoorlijk te regelen. Men kan slechts gissen hoe een regering, die „pressure-minded" is, deze situaties kan uitbuiten. Een der aandeelhouders heeft een chocoladefabriek. Hoewel de kwaliteit van de geproduceerde chocolade goed is, is hij te hoog in prijs en blijft de „import" goedkoper, aangezien de arbeidslonen hier hoog zijn. Reeds lang wordt er dan ook op aangedrongen om deze eigen industrie te beschermen; de eigenaar werd echter duidelijk te verstaan gegeven, dat hij op geen enkele medewerking behoefde te rekenen zolang hij in het bezit bleef van zijn aandelen in de Beurs. De aandeelhouders zijn economisch te kwetsbaar, om zonder grote schade een idealistische strijd te kunnen voeren. Zij zijn dan ook bezweken; de aandelen zijn thans in handen van personen behorend tot de regeringskringen. Alleen de Amigoe is nu nog geheel onafhankelijk van de regering.

Verder geeft de N.R.C. een korte geschiedenis van het blad DE BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN en tekent daarbij het feit aan dat de aandelen van de Heer W. v. Eijk bij een der grootste banken op Curaçao waren gedeponeerd. Na zijn dood verzette de familie van Eijk zich tegen aankoop der aandelen door personen uit regeringskringen.

DE STEM (katholiek dagblad voor Breda en omstreken) meldt onder het hoofd ANTILLEN WEIGEREN JOURNALIST TOE TE LATEN, het volgende bericht:

De Nederlandse journalist Frans Oudejans, redacteur van „De Volkskrant", die was aangezocht als hoofd-redacteur van de katholieke Amigoe di Curaçao, heeft blijkens een bericht uit Willemstad van de Antilliaanse autoriteiten geen werkvergunning gekregen, wat dus betekent dat hij niet op Curaçao zal worden toegelaten.

De houding van de Antilliaanse regering is een gevolg van de uitzettingsaffaire De Wit.

HET BINNENHOF (katholiek dagblad voor Den Haag en omstreken) geeft onder de titel PERSVRIJHEID het volgende commentaar in haar editie van 14 februari:

Met de persvrijheid op de Nederlandse Antillen is het maar droevig gesteld. Probeerde de minister van Justitie in Willemstad eerst zijn — overigens misschien niet helemaal onbegrijpelijke — kritiek op de handelwijze van één van de oppositiebladen vorm te geven door het uitwijzen van de journalist De Wit het nieuwste staaltje van deze bewindsman is nog onbegrijpelijker.

De uit Nederland aangetrokken nieuwe hoofdredacteur van het katholieke dagblad Amigoe di Curaçao kan hooguit voor drie maanden een verblijfvergunning krijgen en moet dan maar afwachten of de Antilliaanse regering bereid is deze vergunning te verlengen. Geen wonder dat de man weigert op dergelijke voorwaarden naar Curaçao te gaan en zijn ondergeschikte positie in Nederland prefereert boven een leidinggevende post in de West.

Met als gevolg dat een van de weinige kranten in de Antillen, die van tijd tot tijd een onafhankelijk geluid kunnen laten horen gedoemd is zonder bekwame stuurman op het schip verder te stomen. Het is wel een triest verschijnsel dat een van de partners in het Koninkrijk der Nederlanden met de persvrijheid omspringt op een wijze die tot nog toe alleen het „voorrecht" van dictatoriale regimes scheen te zijn.

DE VOLKSKRANT (katholiek dagblad) gaf onder de koppen: NIEUWE JOURNALISTIEKE KWESTIE OP DE ANTILLEN en DE AMIGOE DI CURACAO ZONDER HOOFDREDACTEUR het volgende bericht:

De zaak (de kwestie de Wit—red.) heeft een verrassende wending gekregen. Verleden week is bekend geworden, dat het aandelenpakket van de „Beurs en Nieuwsberichten" is overgegaan in handen van de democratische partij, die deel uitmaakt van de regering. Ook twee van de „Beurs" afhankelijke bladen zullen overgaan in handen van de nieuwe eigenaar. Daarmee is bijna alle oppositie in de pers op Curaçao en Aruba onmogelijk gemaakt. De enige onafhankelijke krant is thans de „Amigoe di Curacao".

DE VOLKSKRANT eindigt haar artikel dan met:

De directie van het katholieke Antilliaanse dagblad — dat reeds 75 jaar bestaat — heeft een rekest om toelating ingediend en daarop een weigering van minister Van der Meer (Justitie) terugontvangen. Op een derde verzoek, gedateerd 8 december 1958, is nooit antwoord ontvangen. Inmiddels heeft de heer Oudejans, die als redacteur verbonden is aan de VOLKSKRANT, meegedeeld zijn benoeming onder deze omstandigheden niet meer te willen aanvaarden.

Verder kan nog opgemerkt worden dat het Franse Persbureau A.F.P. eveneens aandacht aan deze kwestie geschonken heeft en dat het bericht van het A.F.P. in de Zuid-Amerikaanse pers gecirculeerd heeft (o.a. EL NACIONAL), terwijl ook het KATHOLIEKE NEDERLANDSE PERSBUREAU een bericht aan de moeilijkheden met de heer Oudejans gewijd heeft.

Politie-berichten

„Zwarte Kunst" doet van zich spreken

Willemstad. — Om 09.30 uur werd assistentie verzocht op het Van Walbeeckplein, waar een vrouw verklaarde, dat zij de laatste tijd veel last ondervond van een haar onbekend persoon, die geregeld vuiligheid (zwarte kunst) op haar erf of in haar auto gooit. Gistermorgen werd een enveloppe met poeder en bonen op de vensterbank van haar kamer gegooid. De recherche werd in kennis gesteld en haar werd toezicht beloofd.

Bemiddelingspoging geslaagd

Om 11.45 uur werd assistentie verzocht op de Bahamasweg. Een winkelier aldaar bleek een meningsverschil te hebben met een klant, die iets gekocht had en het niet eens was met de gepresenteerde rekening. Er werd bemiddelend opgetreden.

Diefstallen

Om 10.40 uur werd door een postambtenaar aangifte gedaan van vermissing van een voorwiel met binnen- en buitenband van zijn rijwiel. Het voorwiel werd uit zijn rijwiel geschroefd, terwijl het geparkeerd stond op de binnenplaats van het postkantoor op het terras. De waarde bedroeg f 31.—.

Om 7.30 uur werd aangifte gedaan, dat gisternacht twee inslipingen hadden plaats gehad in percelen op de Biesheuvel. Tot beide percelen afzonderlijk verschafte men zich toegang door de handle van de binnenzijde van het slaapkamerraam te verschuiven. In het ene perceel werd een portemonnaie met geldsbedrag vermist, evenals een fles whisky en een tube scheercrème uit de badkamer. In het andere perceel werd eveneens een fles whisky vermist, evenals een geruite theedoek.

Om 13.45 uur deed een koopman aangifte van oplichting van een geldsbedrag ter grootte van f 85,—. Omstreeks januari had hij f 50,— er later f 35.— ter hand gesteld aan een andere man, die een heel weefsel van verdichtsels ophing. De dader werd aangehouden en bekende.

Verkeersperikelen

Om 16.45 uur verleende een bestuurder van een personenauto bij de T-uitmonding van de Churchillweg—Hispañolaweg geen voorrang aan een bromfietser. Dit resulteerde in een botsing. De schade bedroeg, volgens „Today" f 75.—. De bestuurder van de bromfiets klaagde over pijn in zijn linkerknie en werd naar Dam Negropont overgebracht.

Totale schade f 1275,—; assistenties 17 en processen-verbaal 13.

In- en uitgaand verkeer

Vliegtuigen: aangekomen 12; vertrokken 13. **Vrachtschepen:** aangekomen 9; vertrokken 11. **Tankers:** aangekomen 11; vertrokken 9. **Zeilboten:** aangekomen 5; vertrokken 2. **Passagiers** aangekomen per vliegtuig 137; vertrokken 157; doorgegaan 53. Per boot aangekomen 19; vertrokken 23; doorgegaan 367.

Hollandse Nieuwtjes

● In Rotterdam hakt men niet alleen houtjes, maar ook hoofdjes. Dat ondervond een timmerman, die ergens op bezoek was met zijn kinderen. Volgens de hakker maakten ze zo'n lawaai, dat hij uit protest maar houtjes ging hakken. Daarop ging de familie beneden rytmisch meeklappen. Toen werd de hakker zo kwaad, dat hij naar beneden ging en de timmerman werd toen zijn slachtoffer. ● We schreven u al eens iets over de „OPMARS" (K.V.P.-orgaan). Nu, die „OPMARS" wist over de Tweede-Kamer-kandidaat Peters te vertellen: „Al viel hij ook door het dak en al beschadigde hij daarmede zijn voet, zijn pas blijft de mars van de Partij markeren." Op wie zou u nu stemmen? Natuurlijk Peters, en bovendien werd fijntjes opgemerkt: „Hij is een merkwaardige Limburger." ● De B.B.C. heeft een uitzending gewijd aan het boek van Prinses Wilhelmina, terwijl ook Radio-Brussel er aandacht aan besteedde. ● Prinses Gracia van Monaco reikte onlangs zo maar een onderscheiding uit en wel aan de K.R.O. voor het televisiespel „Jeanne d'Arc". ● In Schiedam is er een tentoonstelling van Ceramiek geopend in het stedelijk museum. De opening werd verricht door de heer dr T. Dobbelman. Nee, het is niet de Dobbelman van Lekker Man, maar van „De Porceleyne Fles". ● Er zijn in het geheel 12 lijsten ingediend voor de komende statenverkiezingen. Het Centraal Bureau van de Statistiek heeft de nummering bekend gemaakt. Nummer 1 is de P.v.d.A., nummer 9 de Boerenpartij en partij voor Landbouw en Middenstand, terwijl de rij gesloten wordt door onze geliefde Positief Christelijke Nationale Unie. ● Limburg laat ook weer eens wat van zich horen. Een rapport Hoger Onderwijs in Limburg stelt voor met een bescheiden Universiteit te beginnen in Maastricht. Die Limburgers beginnen wel bescheiden, maar als ze eenmaal bezig zijn. . . ● Sommige Nederlanders zoeken hun werk ver weg. Zo moest onlangs de Oostenrijkse politie een Nederlander grijpen in Oostenrijk, op verzoek van de Zwitserse Hermandad. Die vaderlander had een kraakje gezet in Zwitserland. Waarschijnlijk bij wijze van tijdverdrijf onder zijn vakantie. ● We hopen u maandag weer te ontmoeten in deze rubriek — si Dios quier — en een prettig weekend.

„SRANANG TORIE"

● De heer Beauregard, sekretaris generaal van de Caraibische Commissie is in Suriname aangekomen. Hedenavond wordt door de regering in het Palace Hotel een cocktailparty aangeboden. Morgen zal een grote rondvlucht worden gemaakt boven Brokopondo, de bosontsluiting en Nickerie. ● Binnenkort zal er wederom een aanvang worden gemaakt met de repetities van het Passiespel. Zoals bekend was de regisseur Edwin Thomas indertijd hiermede begonnen. ● Een moderne ijsfabriek zal er binnenkort ten behoeve van het garnalenbedrijf worden bijgebouwd. ● De heer Otmar Pocorni, ambtenaar ter beschikking op het departement van Opbouw, werd gistermorgen vermist. Na een direkt ingezette speurtocht werd het rijwiel van de heer Pocorni gevonden. Nader meldde de politie, dat moet worden aangenomen, dat de heer Pocorni zich door verdrinking van het leven heeft beroofd. ● Naar het ochtendblad „De Ware Tijd" verneemt, hebben enkele Surinaamse meisjes, die in een Rotterdams ziekenhuis een opleiding als verpleegster genieten, deze inrichting na een konflikt met de direktie verlaten. Zij hebben thans bij familie hun intrek genomen. Inmiddels hebben de ouders van deze meisjes zich in verbinding gesteld met het Surinaamse commissariaat in Nederland en om inlichtingen gevraagd.

RIVERSIDE verslaat JONG COLOMBIA met minimum-score van 1--0

Willemstad — De 0—6 nederlaag tegen SUBT heeft het moreel van Riverside niet geknakt. Dat bewezen de jongens van Riverside gisteravond door een 1—0 zege te behalen op Jong Colombia, dat over het algemeen een teleurstellende wedstrijd speelde.

Ondanks de zege bleef Riverside op de voorlaatste plaats van de ranglijst, doch zij wisten hierdoor vijf punten voorsprong te nemen op het op de laatste plaats staande Jong Curacao, die de promotie-degradatiewedstrijden niet meer kunnen ontlopen. Het was slechts de tweede kompetitie-zege van Riverside, doch daar de jongens van Sixto Vos drie wedstrijden gelijk speelden, komen ze op een totaal van zeven kompetitiepunten.

De aanval van Riverside had gisteravond meer kracht, doordat het trio Hato, America en Regales goed werk verrichtte. Het was Regales, die na 40 minuten spelen in de eerste helft het enige doelpunt van deze wedstrijd scoorde na goed voorbereidend werk van Hato en America. Forrester van Jong Colombia gaf enkele zeer goede voorzetten aan zijn medespelers, doch deze werden geen van alle benut.

Zondag a.s. vindt de interessante ontmoeting tussen Vesta en Subt op de Vredenberg plaats.

De stand van de kompetitie is thans:

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	doelpt v	doelpt t	pt
SUBT ..	10	9	1	0	31	10	19
C. Dom. ..	9	6	1	2	17	11	13
Vesta	10	5	1	4	14	13	11
Sithoc ..	10	4	2	4	16	13	10
J Holl. ..	9	4	0	5	16	13	8
J. Col.	10	3	2	5	18	15	8
Riverside	10	2	3	5	13	27	7
J. Cur. ..	10	1	0	9	5	27	2

De 16e president der Verenigde Staten

ABRAHAM LINCOLN

Honderdvijftig jaar geleden geboren

(Van een medewerker in Nederland)

De geschiedenis van Amerika is rijk aan grote figuren, maar geen man wordt door de Amerikanen zo vereerd als Abraham Lincoln, de zestiende president van de Verenigde Staten. De bewondering die men voor Washington en Jefferson koestert, wordt nog overtroffen door de lof die men Lincoln toezwaait. Het is alsof de roem van deze emancipator nog steeds toeneemt, want het aantal bezoekers aan het „Lincoln Memorial" in de Amerikaanse hoofdstad groeit met het jaar. Dagelijks wordt dit indrukwekkende monument bezocht door duizenden mensen uit alle delen van de wereld, en als de duisternis gevallen is worden schijnwerpers ontstoken en ziet men reeds vanuit de verte de president in zijn zetel zitten.

De Dorische tempel gewijd aan de nagedachtenis van de bevrijder van de Amerikaanse negerslaven is een van de voornaamste bezienswaardigheden van Washington D.C., maar voor vele Amerikanen is het meer dan een bezienswaardigheid: zij beschouwen het „Lincoln Memorial" als een pelgrimsoord, als een heilige plek, als een plaats waar zij zich beter dan waar ook kunnen bezinnen op het wezen van de Amerikaanse democratie. Lincoln is voor hen het symbool van de nationale eenheid, die in de Secessie-oorlog zo duur werd gekocht. In Lincoln zien zij de personificatie van de idealen die ten grondslag liggen aan de stichting van de Unie. Het is alweer bijna honderd jaar geleden dat die Unie met ontbinding werd bedreigd, maar Lincoln heeft door zijn persoonlijk optreden weten te bewerken dat de kloof tussen Noord en Zuid overbrugd werd, al kwam juist onder zijn regering het reeds lang smeulende conflict van de staten die de slavernij wilden handhaven tegen de noordelijke staten tot een uitbarsting. Lincoln is tenslotte gestorven als een martelaar voor zijn geloof in de menselijke vrijheid. Maar zijn denkbeelden zijn blijven leven, en de emancipatie van de zwarte bevolking van Amerika, waartoe hij de stoot heeft gegeven, heeft gedurende de laatste honderd jaar een snelle evolutie doorgemaakt, al is het doel nog lang niet bereikt.

„Van het volk, door het volk, voor het volk"

ren. Maar het duurde niet lang of men begon te beseffen, dat Lincolns oproep diepe waarheden bevatte, en dat de redding van de natie zou afhangen van de mate, waarin men zijn vermaningen ter harte nam.

Lincoln zag zich bekleed met het presidentschap van de Verenigde Staten in een van de meest tragische tijdperken uit de hele Amerikaanse geschiedenis. Hij heeft bij zijn leven bitter weinig voldoening gesmaakt van de hoge eer die hem tot tweemaal toe te beurt viel, maar Lincoln was een idealist, die zich door alle tegenslagen niet af liet brengen van de weg, die hij eenmaal was ingeslagen. Bij zijn leven wist hij het vertrouwen te winnen van vele landgenoten, zoals bleek bij de verkiezingsuitslagen van 1860 en 1864. Maar eerst na zijn dood heeft men ten volle leren waarderen wat hij voor Amerika gedaan heeft.

Op 14 april 1865 (Goede Vrijdag) bezocht Lincoln 's avonds een toneelvoorstelling in het „Ford's Theatre" te Washington, toen er een aanslag op hem werd gepleegd door de 26-jarige acteur John Wilkes Booth, een fanatieke Zuiderling. De moordenaar vluchtte onder de uitroep „Sic semper tyrannis" (zo vergaat het tyrannen), de woorden van Brutus na zijn moord op Caesar. De dag na de aanslag bezweek de president aan de verwondingen.

De blokhut en het Witte Huis

Aanstaande donderdag is het honderdvijftig jaar geleden dat Abraham Lincoln werd geboren, en alom in Amerika zal dit feit met grote plechtigheid worden herdacht. Op 12 februari 1809 had de eenvoudige timmerman Samuel Lincoln nooit kunnen dromen dat zijn pasgeboren zoon nog eens de hoogste post in het land zou bekleden. Hoe zou een kind van onontwikkelde en onbemiddelde ouders ooit de weg kunnen afleggen van een simpele blokhut in de staat Kentucky naar het Witte Huis in Washington?

Toen Abraham Lincoln 22 jaar oud was, had hij nog nauwelijks enig schoolonderricht genoten, en ondanks zijn grote intellectuele capaciteiten zou hij nooit de gelegenheid krijgen om een universiteit te bezoeken. Maar door noeste zelfstudie wist hij zich te bekwamen tot een knap jurist, en nadat hij gekozen was tot lid van het Amerikaanse Congres traden zijn talenten als staatsman zo duidelijk aan het licht, dat hij tenslotte in 1860 president werd van de Verenigde Staten. Maar voor die tijd reeds had hij zich tot het uiterste ingespannen om enerzijds de bevrijding van de kleurlingen in de Zuidelijke staten te bevorderen en anderzijds de eenheid van Noord en Zuid te bewaren. Het heeft hem onuitsprekelijk veel verdriet gedaan, dat hij de burgeroorlog niet heeft kunnen voorkomen, maar toen de ramp eenmaal geschied was, heeft hij er voor gezorgd dat er uit deze broederstrijd een blijvend goed voortkwam. Zijn proclamatie van 22 september 1862, waarin hij de negerslaven van het Zuiden de vrijheid beloofde, is een van de grootste momenten in de geschiedenis van de Unie. „Die proclamatie", zo heeft de bekende Amerikaanse historicus Nevin geschreven, „wijzigde niet alleen het doel van de oorlog, maar de oorlog werd er door op een hoger plan gebracht". Oorspronkelijk had de Confederatie immers de strijd aangebonden tegen het Noorden om het principe van het recht van afscheiding. De Zuidelijke staten verzetten zich tegen de overheersing van het Noorden. Zij wilden hun vrijheid en onafhankelijkheid beschermen en zij wilden vooral vechten voor de handhaving van de „Southern way of life". Maar een wezenlijk bestanddeel van die Zuidelijke levensstijl werd gevormd door de slavernij, en het was tegen deze vorm van onderdrukking van de kleurlingen dat Lincoln met zo grote felheid heeft gestreden.

Nog altijd bevat de Amerikaanse grondwet een bepaling die de herinnering aan Lincolns strijd tegen de slavernij levendig houdt. Het dertiende amendement op de constitutie verbiedt het houden van slaven. Dit door Lincoln voorgestelde amendement werd op 31 januari 1865 door de beide Huizen van het Congres aangenomen, maar de president heeft zelf niet meer beleefd dat het kracht van wet kreeg. Toen de bepaling eindelijk, in december 1865, goedgekeurd was door het vereiste aantal staten, was Lincoln al meer dan acht maanden dood.

Te Gettysburg, de plaats waar een van de grootste veldslagen werd geleverd uit de Secessie-oorlog, werd op 19 november 1863 een nationaal kerkhof ingewijd voor de slachtoffers van de strijd, die toen al ruim twee jaar gaande was. President Lincoln greep deze gelegenheid aan om zich over de hoofden van de genodigden heen in een korte maar indrukwekkende toespraak te richten tot de hele natie. Hij herinnerde er aan hoe de stichters van de Unie uitgegaan waren van het beginsel dat „all men are created equal", en hij verklaarde dat de burgeroorlog zou moeten bewijzen of de natie levensvatbaarheid had. Hij wilde dat het Amerikaanse volk zou tonen dat de doden die in Gettysburg werden begraven niet tevergeefs waren gestorven. De natie zou in vrijheid herboren moeten worden en men zou moeten terugkeren tot „government of the people, by the people, for the people". De betekenis van deze toespraak, die de geschiedenis is ingegaan als „The Gettysburg Adress", heeft men aanvankelijk in Amerika en elders niet begrepen. De Amerikaanse pers maakte denigrerende opmerkingen over de bezwerende woorden van de president, en de Londense „Times" schreef dat Lincolns redevoering „saai" was en dat de gemeenplaatsen niet van de lucht wa-

Passagiersvervoer in de lucht verslaat dat per boot

Londen. — De 17 luchtvaartmaatschappijen, aangesloten bij de IATA, hebben in 1958 niet minder dan 1.292.166 passagiers op de Noord-Atlantische routes (tussen de Verenigde Staten en Canada enerzijds en Europa anderzijds en terug) vervoerd, 26,8 procent meer dan in 1957, toen dit cijfer juist boven het miljoen lag. Bijna 340.000 passagiers meer zijn per vliegtuig over de oceaan gereisd in vergelijking met het aantal, dat het schip heeft genomen.

De belangrijkste oorzaak van de sterke stijging van het reizigersvervoer door de lucht is toe te schrijven aan de invoering van de zg. economy-class, immers meer dan 55 procent van het totaal van 1,3 miljoen passagiers nam een passagebiljet voor deze goedkope klasse. In de hier genoemde cijfers is het vervoer met chartervliegtuigen, voor zover deze vluchten door de IATA-maatschappijen waren afgesloten, begrepen.

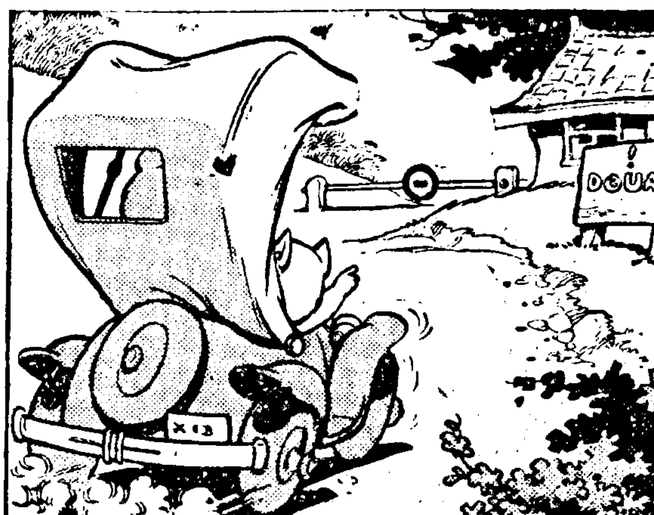
Onze zaterdag-puzzle

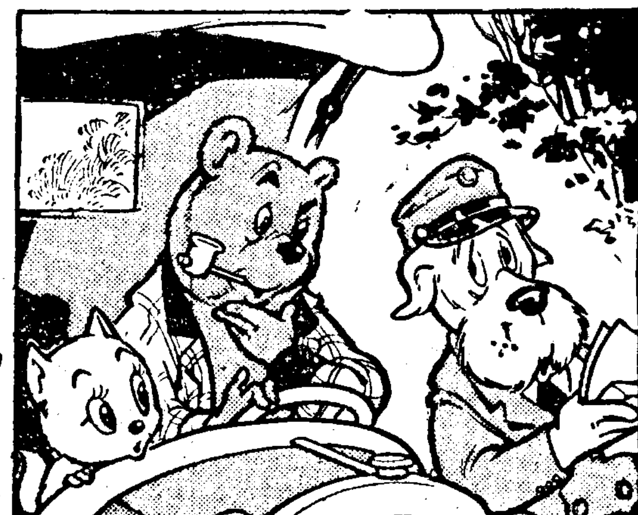
HORIZONTAAL: 1. krantenjongen, 4. pl. in België, 7. spoedig, 10. koning (fr.), 11. en andere, 12. goud (fr.), 13. soort rubber, 14. geluidloos, 19. koningin, 20. deel v. N.-Brabant, 21. iedere, 23. zangnoot, 24. familielid, 26. ijzerhoudende aarde, 28. vruchtvliesje, 29. bevel, 30. oppervlaktemaat.

VERTICAAL: 1. groet, 2. eng, nauw, 3. onder andere, 4. de oudere, 5. uiteinde der aardas, 6. houding, 8. pl. in N.-Holland, 9. groot bouwwerk, 14. groet, 15. staf, 17. duivenwoning, 18. schrijfbehoefte (Eng.), 20. jongensnaam, 22. zwijn, 23. klein plantje, 25. Eng. drank 27. dwarshout, 28. familielid.

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3450 Tom Poes pakte zijn tandenborstel, sloot zijn deur, klom in de Oude Schicht, en daar ging het.

„Dit zal eens wat anders zijn", verklaarde Heer Bommel. „Maar al te vaak zit ik als heer tussen allerlei ouderwets gedoe.

Het land Kontreie is nieuw en fris en kan ons dus veel leerzaams bieden, wat jij?"

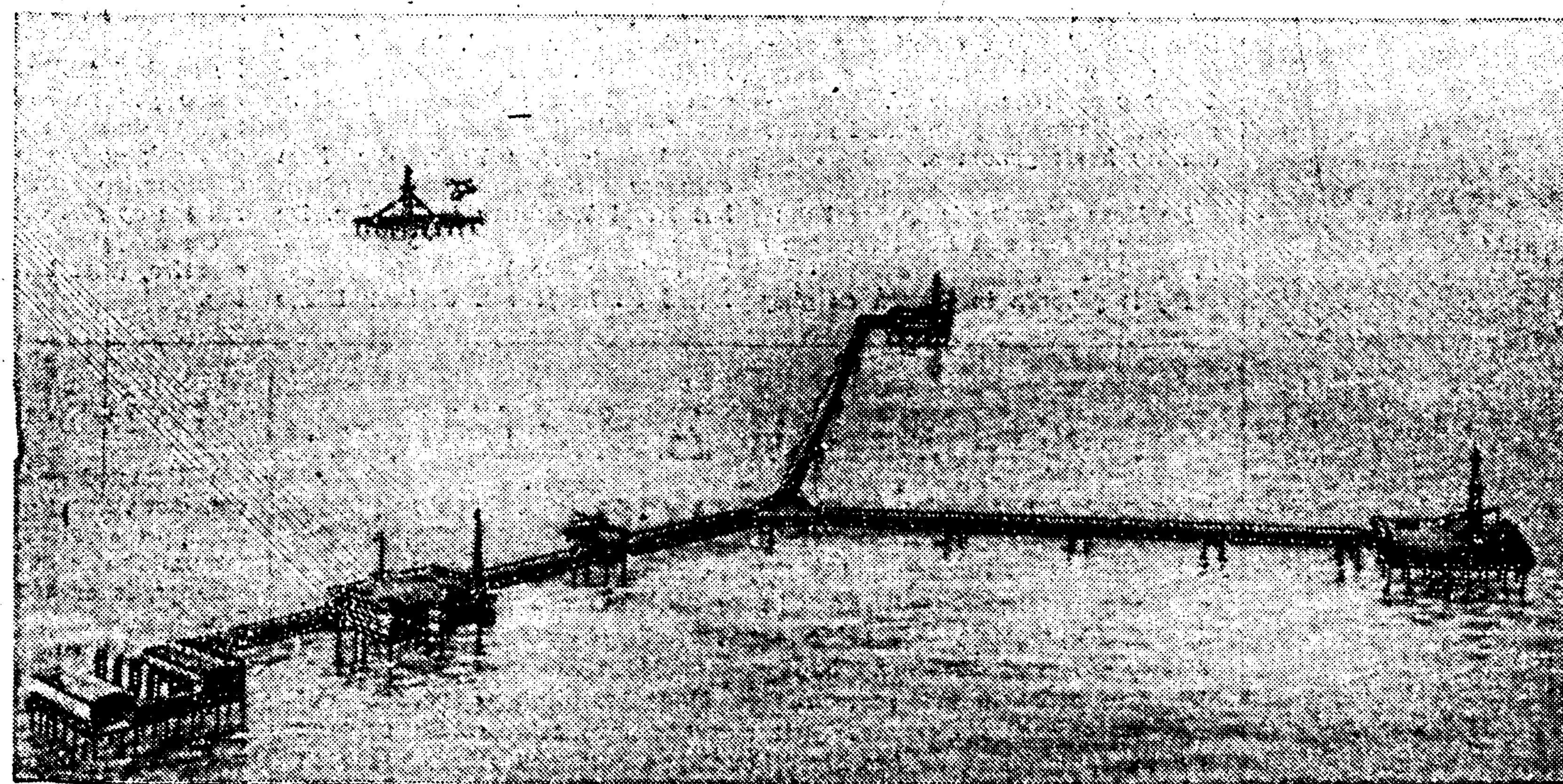
„Hm, misschien wel", zei Tom Poes.

„Het is net een land voor een jong iemand als jij", hernam heer Ollie. „In het boekje staat, dat de jeugd uit alle streken toestroomt om getuige te zijn van alles wat daar gedaan wordt. Daarom gaan wij er ook heen. Ook wij stromen toe, als je begrijpt wat ik bedoel".

Zo sprekende stuurde hij het oude voertuig met grote snelheid langs de wegen, zodat de grens al gauw bereikt was; er kwam een vervallen doaune-huisje in het zicht.

„Waarom is het hier zo stil?" vroeg Tom Poes aan de bejaarde grensbeambte, die naar buitentrad. „In het boekje staat, dat de jeugd uit alle landen toestroomt".

„In boekjes staat zo veel", zei de ambtenaar ontevreden. „Men moet dat niet allemaal geloven. Nee, wie gaat er nu naar Kontreie? Men zal wel wijzer zijn, jonge heer. Er gaan meer lieden uit dan in. Kijk maar eens naar de overkant!"

De constructie is begonnen op 11,2 km uit de kust. De foto toont een van de helicopters, die het personeel vervoeren. Links op de achtergrond een van de boortorens. (foto U.S.I.S.)

Op 11 Km uit kust van Louisiana

STALEN EILAND voor delving van ONDERZEESE ZWAVEL

Grand Isle, Louisiana. — Een stalen eiland, dat 1,6 km lang zal zijn en dat het grootste kunstmatige eiland is, dat ooit gebouwd werd, wordt opgericht boven een zwavelmijn in zee. De mijn ligt 11,2 km uit de kust van de staat Louisiana.

De reusachtige staalconstructie, in de vorm van de letter „Y", zal naar schatting ƒ 60,00,00 kosten. Gedragen door 75 meter lange buispilaren, steekt het gevaarte 18 m. uit boven het water, de boortorens zijn 67,5 m. hoog boven het water van de Golf van Mexico.

Het stalen eiland zal alles bevatten, wat nodig is voor een zwavelmijn, verhittings-ketels, een luchtdrukmachine, drie boortorens, en landingsplaats voor helicopters en woonkwartieren voor 250 werklieden.

Aan de basis van de „Y" zal een fabriek staan, een van de grootste in zijn soort, die dagelijks 365.000 kubieke meter gas zal verbruiken voor de bereiding van zwavel.

Van elk van de boortorens lopen 36 buizen door 15 m. water door de zee en in de zwavelmijn. Onder de bodem spreiden de buizen zich uit naar 108 vindplaatsen tot op 240 m. afstand van het platform.

Elke bron zal bereikt worden door drie concentrische buizen. Kokend water wordt geperst door de buitenste buis om de zwavel te smelten, en te veranderen in een bruingele vloeistof. Deze vloeistof wordt door de middelste buis door middel van samengeperste lucht, door de binnenste buis. Als de fabriek in volle omvang werkt, zal er dagelijks een hoeveelheid van 19.000.000 liter water in de zwavellaag gespoten worden. Als de vloeistof aan de oppervlakte komt, wordt het door grote lichters aan land gebracht en van daar naar industriecentra van heel Amerika. Deze wijze van vervoer zal misschien veranderd worden als de „plant" voltooid is in 1960. Ingenieurs zijn nu bezig een pijpleiding te ontwerpen van het „Eiland" naar de kust.

De mijnwerkers zullen al het comfort hebben van een tehuis. Zij wonen in twee air-conditioned stalen huizen van twee verdiepingen. Elk huis bevat 60 slaapkamers en 30 baden.

Gedurende hun vrije uren kunnen de werklui hun tijd doorbrengen in de televisie-kamer, of in een grote ontspanningszaal. De gebouwen bevatten ook een keuken, een cafetaria en een post voor Eerste Hulp.

Het vervoer van het personeel naar en van de kust geschiedt door middel van twee helicopters.

SJAH geeft huwelijksplannen met prinses Gabriella op

Teheran. — De Sjah van Perzië heeft zijn plan om met de Italiaanse prinses Maria Gabriella te trouwen opgegeven. Hij zal om dynastieke redenen met een Mohammedaans meisje trouwen, zo is dezer dagen in goedingelichte kringen in Teheran verklaard.

De Sjah zou van een huwelijk met de rooms-katholieke prinses Gabriella, de 18-jarige dochter van ex-koning Umberto van Italië, hebben afgezien wegens geloofsbezwaren die tegen dit huwelijk bestaan.

Londen — De bestuurder van een bestelauto van de Britse PTT is donderdag beroofd van stukken ter waarde van 11.000 pond. De overval geschiedde in de drukke hoofdstraat van Addlestone nabij Londen. Van de daders heeft men geen spoor kunnen ontdekken.

Generaal George Marshall wederom door hartaanval getroffen

Fort Bragg. (Noord-Carolina). — Blijkens een medisch bulletin, dat vanmorgen is gepubliceerd, verkeert generaal George Marshall, die gisteren door een tweede hartaanval werd getroffen, nog steeds in een ernstige toestand. Indien echter de aanval zich stabiliseert, aldus het bulletin, zijn zijn kansen op herstel goed.

Er is geen verlamming ingetreden, maar de patiënt heeft moeite bij het inslikken en heeft sinds gisteren niets genuttigd.

Lord Russell schrijft geen boek over koning Haakon

Londen. — Lord Russell van Liverpool, die bekend is om zijn gezaghebbende boeken over Japanse en Duitse oorlogsmisdaden tijdens de afgelopen oorlog, heeft een opdracht om een biografie over wijlen koning Haakon van Noorwegen te schrijven van de hand gewezen omdat de koning geen dagboek bijhield en al zijn particuliere notities vernietigde.

Lord Russell kwam bij een onderzoek in Noorwegen tot deze ontdekking en is van mening dat hij in deze omstandigheden niets over het leven van de koning kan schrijven wat al niet bekend is.

WIE ADVERTEERT— EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

57

Craddock begreep haar niet en keek haar vragend aan.

„U bent tenslotte van de politie," merkte juffrouw Marple op. „De mensen komen er nu eenmaal niet zo gauw toe alles aan de politie te vertellen......"

„Dat begrijp ik niet," hernam Craddock, „wanneer ze niets hebben misdreven......"

„O," kwam Dot tussenbeide, „ze bedoelt boter, en kippenvoer...... en soms wat room, en ook wel eens een stukje spek......"

„Laat hem dat briefje van juffrouw Blacklock maar eens lezen," gaf juffrouw Marple te kennen. „Het is al een tijdje geleden, maar het lijkt wel een geheimzinnige roman."

„Waar heb ik het gelaten? Bedoelt u dit soms, tante Jane?"

Juffrouw Marple bekeek het even en zei: „Juist, dit is het!" Ze gaf het aan de inspecteur.

Er stond: „Ik heb eens gevraagd...... maar donderdag is de dag." Dit was de hand van juffrouw Blacklock. „'s Middags na drieën. Als je voor mij wat hebt, leg je het maar op de bekende plaats."

Dot proestte het uit. Juffrouw Marple keek aandachtig naar het gezicht van de inspecteur. Toen kwam de dominee's vrouw hem te hulp.

„Kijk, op donderdag maakt een van de boeren hier in de omtrek boter, weet u! Ze geven ieder, die ze mogen, daarvan graag wat mee. Meestal gaat juffrouw Hinchliffe het halen. Zij is met alle boeren beste maatjes...... vanwege haar hoenderpark en haar varkens. Maar het gaat alles stilletjes in zijn werk, natuurlijk.... het is zo'n beetje onderling met elkaar ruilen. De ene krijgt wat boter en levert komkommers of iets van dien aard...... of een hapje, wanneer een varken geslacht wordt...... En zo nu en dan krijgt zo'n dier ook wel eens een ongeluk zodat het moet worden afgemaakt, weet u? Maar zoiets kun je niet allemaal aan de politie vertellen, dat begrijpt u zeker wel. Want dat ruilen zal wel niet moge ...."

Mevrouw Harmon was nog lang niet uitgepraat.

„Hinch is met een pondje boter op Little Paddocks in de keuken geweest, dat ze daar op de vaste plaats heeft gelegd. Dat is, als u het weten wilt, in de meelbus onder het aanrecht. Daar zit tegenwoordig geen meel meer in."

Craddock zuchtte. „Ik ben blij, dat ik eens even ben komen praten."

„Vroeger had je die textielpunten, weet u?" ging Dot verder. „Die kocht je niet rechtstreeks...... neen, dat gold als onfatsoenlijk. Nee, daar mag geen geld aan te pas komen. Maar zo'n werkster ruilt heel graag een net gedragen wintermantel tegen een paar textielpunten, zonder betaling, dat begrijpt u wel."

„Vertelt u me maar niet verder," waarschuwde de inspecteur, „dit is allemaal in strijd met de wet!"

„Dan moeten ze maar niet zulke malle wetten maken," was Dot van mening. „Ik doe het niet, natuurlijk, omdat Juliaan het verkeerd vindt. Maar daarom weet ik wel hoe het gaat!"

Er kwam een gevoel van wanhoop over de inspecteur. „Het klinkt alles zo onschuldig en gewoontjes," zei hij, „zo goedig en prettig. Maar toch zijn hier een oude vrouw en een jonge man vermoord...... en kan er elk ogenblik een derde slachtoffer vallen, zonder dat ik er iets tegen kan doen. Ik zit tegenwoordig niet meer te tobben over Pip en Emma. Ik concentreer mij nu op Sonia. Ik wou wel eens weten hoe zij er uit heeft gezien. Er waren een paar kiekjes bij deze brieven, maar geen daarvan kon van háár zijn."

„... weet u dat? Weet u dan hoe zij er uit zag?"

... was klein en donker, vertelde juffrouw Blacklo...

„Werkelijk?" zei juffrouw Marple, „dàt vind ik belangwekkend!"

„Er was één kiekje bij, dat me eventjes aan iemand deed denken. Een lange blondine met hoog opgemaakt haar. Ik heb geen idee, wie dat kan zijn geweest. In géén geval Sonia. Gelooft u dat mevrouw Swettenham donker haar kan hebben gehad, toen zij jong was?"

„Vast niet èrg donker," was Dot van mening, „want zij heeft blauwe ogen."

„Ik had ook nog stille hoop, dat er een foto van Dmitri Stamfordis bij zou zijn...... maar dat zou ál te mooi zijn geweest natuurlijk. Het spijt me, dat dit briefje u ook niet op een idee heeft gebracht, juffrouw Marple."

„O, maar het heeft me wèl te denken gegeven!" verzekerde juffrouw Marple. „Leest u het nog eens goed na, vooral die passage, die zegt dat Randall Goedler informaties naar Stamfordis heeft ingewonnen."

Craddock keek haar strak aan. Toen ging de telefoon. Dot ging luisteren. Naar de beste Victoriaanse tradities hing de telefoon in de gang. Zij kwam weer binnen en zei tegen de inspecteur: „Het is voor u!"

Enigszins verbaasd ging de inspecteur horen wat er was. Hij deed de deur van de kamer achter zich dicht.

„Craddock? Met Rydesdale!"

„Ja, meneer."

„Ik heb je rapport zitten lezen. Heeft Phillipa Haymes tegenover jou volgehouden, dat ze haar man na zijn desertie niet meer heeft ontmoet?"

„Zo is het, meneer...... dat heeft ze nadrukkelijk verklaard. Maar naar mijn idee, was dat in strijd met de waarheid!"

„Ben ik met je eens. Herinner je je dat geval van een dag of tien geleden die man die door een vrachtwagen is aangereden en met een bekkenfractuur in het ziekenhuis in Milchester is opgenomen?"

„Die op het laatste moment een kind voor de wielen had weggehaald?"

„Juist, dezelfde. Hij had geen papieren bij zich en niemand is hem komen opzoeken. Hij is gisteren aan de gevolgen overleden zonder bij kennis te zijn gekomen. Maar hij is geïndentificeerd als deserteur... Ronald Haymes, oud-kapitein van het regiment Zuid Loamshires."

(Wordt vervolgd)

Zaak Simoons - Nederlandse Antillen

IN NAAM DER KONINGIN!

De Arrondissementsrechtbank te AMSTERDAM, eerste Kamer, A heeft het navolgende vonnis gewezen:

Johan Rudolf Alexander SIMOONS wonende te Amsterdam, EISER bij dagvaardingen dd. 6 en 12 augustus 1957,

prokureur mr L. Hardenberg,

tegen:

1. M. P. GORSIRA, wonende te Willemstad (Curaçao)
2. mr A. A. M. STRUYCKEN, wonende te 's-Gravenhage.
3. DE NEDERLANDSE ANTILLEN, waarvan de zetel is gevestigd te Willemstad (Curaçao) en
4. DE STAAT DER NEDERLANDEN, wiens zetel is gevestigd te 's-Gravenhage, GEDAAGDEN,

prokureur mr P. W. van Doorne, advokaat mr D. J. Veegens.

DE RECHTBANK:

Gezien de stukken van het geding;

Gehoord partijen in hare conclusiën en pleidooien;

de laatste gehouden voor eiser door mr L. Hardenberg en voor gedaagden door mr D. J. Veegens, advokaten te Amsterdam onderscheidenlijk te 's-Gravenhage;

Gehoord het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door mr J. P. Hartsuiker, Officier van Justitie bij deze rechtbank, in diens conclusie strekkende daartoe, „dat de rechtbank toewijze de vordering van eiser ten aanzien van gedaagde de Nederlandse Antillen, vermeld in conclusie van eis onder **a** meer subsidiair, **b** en **d**; dat eiser niet-ontvankelijk worde verklaard in zijn vordering vermeld onder **c**;

dat de vorderingen van eiser ten aanzien van gedaagden Gorsira, Struycken en de Staat der Nederlanden worden afgewezen; alles kosten rechtens";

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN:

Overwegende, dat eiser bij met de dagvaarding — te zijnen verzoeke uitgebracht bij deurwaardersexploit van zes onderscheidenlijk 12 augustus 1957 ten aanzien van gedaagden sub 2 en 4 onderscheidenlijk gedaagden sub 1 en 3, zijnde aan beide laatst genoemde gedaagden een authentiek afschrift daarvan betekend bij deurwaardersexploit van 3 september 1957 — overeenstemmende conclusie van eis, genomen ter rolle van deze rechtbank en kamer van 15 oktober 1957, stellende:

Eiser heeft door de onwettige en onrechtmatige uitzetting grote schade geleden. Hij was sinds 1942 op de Antillen gevestigd. Vanaf 1948 was hij werkzaam als apotheker-provisor in de Botica Wilhelmina te Willemstad op Curaçao. Einde 1952 verkreeg hij een zelfstandige vergunning voor de vestiging van een apotheek. Teneinde de daarvoor nodige fondsen bijeen te brengen vormde hij op 12 januari 1953 een commanditaire vennootschap, waarvan hij beherend vennoot werd en op welker naam sedertdien te Willemstad de „Botica Moderna" werd geëxploiteerd, de grootste en meest moderne apotheek aldaar. Eisers financieel aandeel in de vennootschap bedroeg 43%, terwijl eiser bovendien als apotheker daarin een salaris genoot van ƒ 18.000,— Ant. Cour. Tezamen met zijn aandeel van 43% in de netto winst bedroeg zijn totaal inkomen vanaf 1953 ruim ƒ 30.000,— Ant. Cour. De omzet van de apotheek liet een gestadige stijging zien van ƒ 220.000,— in 1953 tot ruim ƒ 300.000,— Ant. Cour. in 1955. Tengevolge van de onwettige en onrechtmatige uitzetting verloor eiser zijn vestigingsvergunning, welke een waarde vertegenwoordigde van ongeveer ƒ 300.000,—, terwijl de kapitaalswaarde van zijn werkkring op een bedrag van ƒ 450.000,— mag worden begroot. Eisers inboedel vertegenwoordigde een waarde van ƒ 17.000,—, zijn auto ongeveer ƒ 8000,— Ant. Cour. Eiser heeft zijn vennootschapsaandeel en zijn inboedel op uiterst korte termijn voor een appel en een ei van de hand moeten doen, alsmede in Nederland zijn auto. Als apotheker-eigenaar van de Botica Moderna was zijn toekomst verzekerd, maar in Nederland, alwaar eiser thans woont en zijn kinderen studeren, verblijft hij zonder enig inkomen, daar zijn Antilliaans diploma in Nederland niet geldig is. Eiser heeft echter de studie weer opgevat om Nederlands Apothekersexamen te doen, teneinde bij afstuderen tenminste de mogelijkheid te verkrijgen om wederom een werkkring te kunnen vinden. Eerst na langere tijd zal hij erin kunnen slagen de geleden schade, zij het ook voor een fraktie, goed te maken;

heeft gevorderd, dat het de rechtbank behage, hij vonnis, voorzover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

a. ten aanzien van alle gedaagden van rechtswege nietig te verklaren de in nr 1 aangehaalde aanzegging, subsidiair deze te vernietigen, meer subsidiair deze onrechtmatig te verklaren;

b. ten aanzien van de gedaagde Nederlandse Antillen te verklaren, dat eiser van rechtswege is toegelaten in de Nederlandse Antillen;

c. gedaagde Nederlandse Antillen te veroordelen tot herstel in de vorige toestand wat betreft eisers vestigingsvergunning, met een dwangsom van ƒ 1000,— per dag voor iedere dag, dat deze gedaagde in gebreke blijft aan rechters bevel te voldoen;

d. gedaagden te veroordelen en wel hoofdelijk — des, dat de een betalende de anderen zullen zijn bevrijd — tot vergoeding van de door eiser tengevolge van bovengemelde onwettige althans onrechtmatige bestuurshandelingen geleden en nog te lijden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

e. gedaagden te veroordelen tot betaling van de proceskosten.

Overwegende, dat gedaagden ter rolle van 24 december 1957 ieder afzonderlijk bij konklusie van antwoord, — gedaagde sub 3 onder overlegging van twee produkties a en b, op gronden welke voorzover terzake dienende hieronder nader ter sprake zullen komen, de ingestelde vorderingen hebben bestreden, waarbij de gedaagde sub 1 (Gorsira), sub 2 (Struycken) en sub 4 (Staat der Nederlanden), zich aansluitende bij het door gedaagde sub 3 (Nederlandse Antillen gevoerd verweer, hebben volstaan met gemotiveerd verweer voorzover de vordering in het bijzonder tegen ieder van hen afzonderlijk is gericht, hebbende ieder der vier gedaagden gekonkludeerd tot niet-ontvankelijk verklaring althans ontzegging van eisers vorderingen;

Overwegende, dat partijen vervolgens pleidooi hebben gevraagd;

Overwegende, dat de rechtbank termen heeft gevonden overeenkomstig het bepaalde bij artikel 325 tweede lid Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van ambtswege mededeling te bevelen van de onderhavige zaak aan het Hoofd van het Parket bij deze rechtbank, hebbende deze daarop de wens te kennen gegeven in deze zaak te worden gehoord;

Overwege, dat partijen, het Openbaar Ministerie tegenwoordig, ter openbare terechtzitting dezer rechtbank en kamer hare wederzijdse standpunten hebben doen bepleiten als in hoofde dezes vermeld;

Overwegende, dat bij pleidooi door pleiter voor gedaagden ten verzoeke van de rechtbank in geding zijn gebracht drie produkties gekenmerkt c, d en e, te weten foto-copieën van bescheiden met aanduiding „Aanvraag transito verlenging in Curaçao nr 254/1942" (d), „Aanvraag in Curaçao nr 288/1942" (c) en „Aanvraag toelating in Curaçao nr 521/1953" (e);

Overwegende, dat partijen vervolgens de stukken hebben overgelegd, ieder onder toevoeging harer pleitaantekeningen en vonnis hebben gevraagd, hebbende de rechtbank de stukken gesteld in handen van het Openbaar Ministerie onder dagbepaling voor het nemen van diens konklusie;

Overwegende, dat ter zitting van 25 november 1958 het Openbaar Ministerie zijne konklusiën genomen en voorgedragen en met de gedingstukken aan de rechtbank heeft overgelegd, waarna vonnis is bepaald op heden;

Overwegende, dat de inhoud van alle genoemde gedingstukken en produkties voorzover niet reeds weergegeven, als hier woordelijk ingelast is te beschouwen;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT:

1. Overwegende, dat ten processe als door gedaagden erkend c.q. als niet of onvoldoende betwist, voorzover thans van belang vaststaat:

dat tegen eiser, sedert januari 1942 in de Nederlandse Antillen gevestigd, omstreeks 27 maart 1956 door gedaagde Gorsira in diens hoedanigheid van Plaatselijk Hoofd van Politie op Curaçao een uitzettingsbevel is uitgevaardigd van de navolgende inhoud voorzover ten processe van belang:

„AANZEGGING. Het Plaatselijk Hoofd van Politie op Curaçao gelet op artikel 3/6 van de „Verordening ter uitvoering van artikel van het Reglement op het Beleid der Regering op Curaçao" (P.B. 1905 nr 14) en P.B. 1957 nr 27 zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 1952 nr 160, zegt de persoon van: Johan Rudolf Alexander SIMOONS, thans verblijvende op het eiland Curaçao, aan, dat hij de Nederlandse Antillen moet verlaten, omdat zijn verblijf alhier niet wenselijk wordt geacht, met het oog op de openbare orde c.q. algemeen belang";

dat eiser tegen deze Aanzegging — hierna mede aan te duiden als Uitzettingsbevel — bij request dd. 16 april 1956 beroep heeft gedaan op gedaagde Struycken in diens hoedanigheid van Gouverneur van de Nederlandse Antillen, welk beroep door dezen zonder redengeving bij schrijven dd. 4 juli 1956 is afgewezen;

dat eiser diensvolgens noodgedwongen op 29 augustus 1956 de Nederlandse Antillen heeft verlaten en zich met zijn gezin heeft begeven naar Nederland waar hij thans nog verblijft;

dat eiser ten tijde van het uitzettingsbevel te Willemstad op het eiland Curaçao (Nederlandse Antillen) als apotheker was gevestigd en wel als beherend vennoot van de commanditaire vennootschap „Botica Moderna";

dat hij tengevolge zijner uitzetting zijn vennootschapsaandeel en zijn inboedel op korte termijn heeft moeten van de hand doen;

2. Overwegende, dat het geding wordt beheerst door de vraag of het uitzettingsbevel, ten opzichte van eiser UITGEVAARDIGD, wettelijke grondslag ontbeert, gelijk eiser stelt dan wel wettelijke grondslag bezit gelijk gedaagden betogen;

3. Overwegende hieromtrent: dat blijkens voormelde „Aanzegging" het uitzettingsbevel is gebaseerd op de **„Verordening houdende bepalingen omtrent het verblijf in Curaçao ter uitvoering van artikel 6 van het Reglement op het Beleid der Regering op Curaçao" Publikatie Blad 1905 nr 14** zomede op het **„Besluit** (van de Gouverneur van Curaçao) **van 7 februari 1945 nopens toelating in Curaçao"** (P.B. 1945 nr 27, zoals dit is gewijzigd bij „Landsverordening van 8 november 1952 tot wijziging van het Besluit van 7 februari 1945 nopens toelating in Curaçao" P.B. 1952 nr 160);

4. Overwegende, ten aanzien van Verordening P.B. 1905 nr 14: dat deze Verordening door de toenmalige Gouverneur van Curaçao op wettige wijze is vastgesteld ter uitvoering van artikel 6 der toenmalige Staatsregeling voor Curaçao van 1865 (Ned. Stbld. 1865 nr 56) luidende:

„De regelen nopens de toelating „en de uitzetting van personen, „die in verschillende eilanden der „kolonie noch gevestigd noch „daarheen van Rijkswege gezonden „zijn, worden bij koloniale verordening of bij plaatselijke keur „vastgesteld";

dat bij deze Verordening P.B. 1905 nr 14 gewijzigd bij P.B. 1918 nr 6 vervallen werden verklaard „alle vroegere bepalingen betreffende onderwerpen bij deze Verordening geregeld", terwijl artikel 1 bepaalt:

„Personen, noch in de kolonie „gevestigd noch daarheen van „Rijkswege gezonden, worden tot „verblijf aldaar slechts toegelaten, „indien zij bewijsbare voldoende „middelen van bestaan hebben en „niet gevaarlijk zijn te achten voor „de publieke rust of openbare orde";

waarna artikel 6, regelende de uitzetting, bepaalt:

„Aan de in artikel 1 vermelde „personen die voor de publieke „rust of openbare orde gevaarlijk „zijn te achten, wordt op Curaçao door de Prokureur-Generaal „en op de overige eilanden door „de Gezaghebber aanzegging gedaan, dat zij de kolonie moeten „verlaten. Tegen deze aanzegging „kunnen zij beroep doen op de „Gouverneur, die daarop beschikt „na dengene, die de aanzegging „heeft gedaan, hetzij mondeling, „hetzij schriftelijk te hebben gehoord";

dat naar den duidelijken tekst dezer Verordening niet voor uitzetting in aanmerking kunnen komen personen, die hetzij in de kolonie gevestigd, hetzij daarheen van Rijkswege zijn gezonden;

dat naar luid van artikel 1 der „Verordening houdende bepalingen omtrent vestiging binnen Curaçao, in de zin van het Reglement op het Beleid der Regering" P.B. 1906 nr 10, gewijzigd P.B. 1908 nr 52 en P.B. 1930 nr 104, geacht worden in Curaçao te zijn gevestigd:

1o. Nederlanders, die hun woonplaats in Curaçao hebben en haar gedurende de voorafgaande achttien maanden daar of in Nederland of in de andere gebiedsdelen van het Rijk hebben;

2o. Personen, die binnen Curaçao een betrekking aanvaarden hun door het Bestuur van Curaçao of door de Regering in Nederland opgedragen";

dat voormelde Verordening P.B. 1905 nr 14 zijnde een „wettelijke regeling" in de zin van artikel 3 van het Reglement op het Beleid der Regering op Curaçao 1865 en in de zin van de opvolgende Staatsregelingen 1936 (artikel 3), 1948 (artikel

De evacuatie van de bewoners van de Biesbosch bij een eventuele stormvloed is opgedragen aan het Pontonniersbataljon te Keizersveer. Dezer dagen werd er door militairen van het Pontonniersbataljon een oefening gehouden. Foto: De familie van een boerderij in de Biesbosch wordt aan boord gebracht van een

Lichte muziek op zwarte schijven

Tops en tunes

Het legertje van vocalisten is, gelet op de publikaties die kortelings van de persen zijn gekomen, kennelijk voornemens om ook 't gehele jaar 1959 boordevol te zingen en de luisteraars qua genre song en de stijl van uitvoering volop keus te laten. De zangers en zangeressen van de „tunes" en de „tops", die het van de vurigheid van toon en ritme moeten hebben, gaan daarbij voorop. Danny and the juniors bijvoorbeeld, die via *Artone 45 toeren 22042* de songs „Crazy cave" en „Dottie" uitvoeren. Hun stemmen zijn in dit genre niet onaardig, maar er wordt zoveel instrumentaal en vooral ritmisch lawaai omheen gemaakt, dat de teksten erin verdrinken en er praktisch alleen maar wat geroep en gecroon van onverstaanbare lettergrepen overblijven, die achter elkaar aan rock en rollen. The Quintonen maken het op *Smash 45 toeren 4515 B* mogelijk nog bonter. Alsof hun leven ervan afhangt krijsen ze „Please dear" en het nummer „Down the aisle of love" de speaker uit, waarbij hun schreeuwstemmen nog eens extra door een klap-op-je-kop-ritme worden aangezet. Geef onze portie maar aan fikkie zogezegd. Marlene Dietrich is ook niet alles, maar ze is tenminste heel wat expressiever in haar zingen en tekstschildering dan de mannen-broeders, die alleen maar lawaai maken. Men kan naar Marlene luisteren via een *45 toeren Londonplaatje* in een repertoire, dat Marlene in verscheidene stemmingen laat horen, ietwat luchtig in „I may never go home anymore", min of meer „blue" getint in „Kisses sweeter than wine", wat geforceerd emotioneel in „Another spring another love" en met een accent van spot in de rock and roll-persiflage „Near you". Zoals gezegd weet ze wel sfeer te scheppen en haar gevoileerde hese stem uit te buiten.

De Ink Spots leveren intussen weer staaltjes van moderne close-harmony in een viertal werkjes, dat is vastgelegd op **Verve 45 toeren 5062.** Zoals gewoonlijk is er weer de leading voice, die naar onze smaak wat al te vaak in de falset-regionen vertoeft en die dan door meerstemmig geneurie van de andere Spots wordt omlijst. De vier nummers op dit plaatje — alle in langzaam tempo — dragen tot titel: To each his own, Address unknown, You're breaking my heart — en If I didn't care. Het klinkt allemaal stemmig, soms wel wat zoetig en gekunsteld, maar in ieder geval beschaafd en verzorgd.

Een fris en monter plaatje is het **Coral schijfje 45 toerer nr. 93279, met de** sympathieke zanger Art Lund, die regelrecht en ronduit en met een aangename stem de liefde bezingt in „Love every moment you live" en aan de andere kant van het plaatje een ode brengt aan Philadelphia. Beide songs worden in quicktempo gepresenteerd bij een muziekje, dat dixielandachtig aandoet. De melodietjes liggen plezierig in het gehoor.

Toni Arden tenslotte zingt twee a... doenlijke liefdesliedjes op **Brunswick 45 toeren 12132.** Het ene is het bekende „Padre", waarbij orgel en koorstemmen nog voor extra pathos zorg dragen, het andere heet „All at once" en verleidt Toni er eveneens toe een natuurlijke bewogenheid enigszins geweld aan te doen. Niettemin mag men zeggen, dat Toni er wel met haar hart achter staat. Jack Pleis' orkest zorgt voor een suggestieve begeleiding.

Stemmige schlagers

Uit het Duits repertoire graaiden we het **Heliodorplaatje 45 toeren 450252** voor u voor. Het is gewijd aan „Die Geschwister Schramm", de muzikale en vokale Schramm-familie, die op dit plaatje een tweetal romantische liedjes uit de bergen uitvoert, te weten de langzame wals „Heimliche Liebe, heimliches Glück" en het iets vluggere walsje, dat tot titel heeft „Das letzte Edelweisz". Ze worden goed gezongen, hebben een aangename, plezierig in het gehoor liggende melodie en krijgen ook instrumentaal de fleurige klankkleur die ze behoeven. Van een wat pittiger allure is het tweetal schlagers op het **45 toeren plaatje D 18829 van Telefunken.** Het vlotte zangensemble „Die Septaner" laat aan de ene kant bij begeleiding van het dansorkest van Klaus Ogermann het liedje „Immer wenn du denkst es kann dir nichts passieren" horen, soepel en gesmeerd gezongen — en krijgt aan de andere zijde gezelschap van de vokaliste Hannelore Cremer, die met een frisse lieve stem voor de dag komt in „...ks rechts", een mars-dansliedje, dat fleurig is geïnstrumenteerd en ritmisch prettig veert. Een genoeglijk dans- en luisterplaatje.

Jazz op fluit en piano

De liefhebbers van moderne jazz kunnen hun hart intussen ophalen aan het 45 toerenplaatje van **Brunswick nr. 10152**, dat „Flute Cocktail" heet en laat horen elke aparte geluiden en boeiende klanksferen de fluit binnen het jazzidioom kan oproepen. Men kan genieten van technisch prachtige en muzikaal gevoelvolle solistische improvisaties, waarbij de fluit in goed gezelschap is van klarinet en gitaar. De jazzmusici spelen achtereenvolgens „Flute cocktail", „Indian summer", „Crazy head" en „The song is you".

Voorts verdienen twee publikaties van de Canadese negerpianist Oscar Peterson de aandacht. Het zijn de „Pastel moods", die hij in klanken aan het klavier ontlokt in „Sweet Lorraine", „East of the sun", „My old flame" en „There's a small hotel" op **Verve 45 toeren nr. 5061** — en The Astaire Blues, die hij smaak- en stijlvol vertolkt op **Verve 45 toeren 5059.** Men kan ook nu weer de fabelachtige techniek en de verrassende pianistische vondsten van Peterson bewonderen en genieten, en niet op de laatste plaats zijn melodische inventiviteit, die weliswaar niet zelden in een geraffineerde vingervlugheid verdwaalt, doch nochtans een boeiende kleur en tekening houdt.

Met de beste wensen

Een plaatje dat niet in de handel is, maar dat we toch willen vermelden om nog maar weer eens aan te tonen, wat men tegenwoordig zoal met een grammofoonplaatje doet, is de publikatie die is uitgebracht door Audio in Den Haag in opdracht van de Shell. Het plaatje heet „oud en nieuw" en is als nieuwjaarsgroet aan al 't personeel van de Shell toegezonden. Het bevat een kort en bondig overzicht van flitsen van gebeurtenissen uit de afgelopen zes jaar en valt op door een smaakvolle combinatie van gesproken woord en muzikale illustratie; door de keus ook van de herinneringen en de beschaafde en onderhoudende wijze, waarop een en ander wordt geserveerd. Een plaatje, dat een staaltje mag worden genoemd van vakmanschap op het stuk van klankbeeldjes.

Tan Go.

Malle mensen dwaze dingen

Onlangs werden de posterijen van het Engelse dorpje Hemyock, een plaatsje van grote schoonheid aan de grens van het graafschap Somerset, geplaagd door grote aantallen slakken, die zich in de brievenbussen ophielden en de briefpost ernstig beschadigden. De posterijen moesten een paar man extra in dienst nemen, die op iedere brief, waaraan een slak zich tegoed had gedaan, een briefje plakten waarop de posterijen officieel verklaarden, dat een slak aan de post had gekauwd.

De heer Denis F. Owen, medewerker van het Edward Grey instituut voor vogelkunde te Oxford houdt zich voornamelijk bezig met het wel en wee van de reigers. Laatst vertelde hij via de televisie, dat hij er nogal wat voor over moet hebben als hij de vogels van nabij wil observeren. De reiger is buiten het broedseizoen een zeer schuwe vogel, zo vertelde mijnheer Owen. In Engeland nestelen ze gewoonlijk hoog in de bomen, dikwijls op een hoogte van een en twintig tot vijf en twintig meter. Dit betekent, dat ik, om de benodigde gegevens te verzamelen, ieder jaar in het broedseizoen in bomen moet klimmen om de nesten te bekijken. Ik schat dat ik bij elkaar ieder jaar ongeveer negenduizend meter klim en dat is dan alleen nog maar naar boven; ik moet ook nog naar beneden.

Een schilder uit Nasaker in Zweden neemt het niet, dat in het plaatsje waar hij woont en waar een prachtige waterval de schilderachtige streek accentueert, vanwege de regering een waterkrachtfabriek is gebouwd, die het schone uitzicht heeft belemmerd en de schilder, zoals deze zelf zegt, ernstig hindert in zijn inspiratie. De man heeft, ook al omdat hij nu kilometers ver moet reizen om een soortgelijk landschap als dat bij Nasaker te vinden, een bedrag van 50.000 kronen schadevergoeding geëist.

Bij Wherstad in Engeland is de Britse vereniging van dierenbescherming druk bezig met een onderzoek naar een zeldzaam geval van hondse gehoorzaamheid. Toen het bewuste hondje, dat in de omgeving van Wherstad over de weg kuierde, van een voorbijganger het bevel kreeg te gaan zitten, ging het beest zitten. En het bleef zitten. Langer dan vierentwintig uur. Als een arbeider, die de hond des avonds had zien zitten en het beest de volgende dag nog doodstil op dezelfde plaats aantrof, de politie niet had gewaarschuwd zat het arme dier er nu misschien nog wel.

Brussel — Belgische douaniers hebben bij Wachtebeke (aan de grens van Zeeuws-Vlaanderen) twee Nederlanders aangehouden die op hun fiets 100 kg boter vervoerden. De smokkelaars wisten evenwel, zij het met achterlating van hun smokkelwaar, in het duister te ontsnappen.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

84—42 Bij een klein kampvuur bespreekt Eric met zijn mensen de hopeloze toestand; waarin ze verkeren. Hij, als hoofd van de kleine gemeenschap, draagt de verantwoording voor hen allen en het is een zware opgave, te beslissen wat er moet gebeuren. Oude Cendrach stelt voor, het met onderhandelen te proberen. „We zijn toch geen vijanden", zegt hij. „We hadden beter dadelijk met die Mohaka......", begint Svein. Ineens stopt hij, beseffend, dat zijn woorden het meisje Brigit pijnlijk moeten aandoen. „En nu", gaat hij luid verder, „ik zei al ik laat me door niemand hier vandaan jagen, laat ze maar komen." Eric heeft amper naar Svein geluisterd. Hij knikt afwezig en wendt zich weer tot Cendrach. „Ja, onderhandelen lijkt me de enige weg. Ik zal morgen in de vroegte zelf er op uit gaan en trachten me met Mohaka in verbinding te stellen. Laat ons nu gaan slapen, er valt toch niets meer te doen. Als Eric zich naar zijn legerstede wil begeven, treedt in het schemerdonker Brigit hem in de weg.

Blijkbaar heeft ze daar op hem gewacht. Ze draalt en kucht wat verlegen. „Gij...... ge gaat dus morgen naar Mohaka", vraagt ze zacht. „Ik...... wel, dan moeten we nu maar, eh, elkaar goede nacht toewensen". Eric wil haar vriendelijk antwoorden, als zij plotseling vlug naar voren komt. Voor hij weet wat ze van plan is, heeft ze hem een vluchtige kus op de wang gedrukt.

„Wel te rusten, Noorman", klinkt het als een zucht en dan hoort hij slechts haar vlugge voetstappen in de duisternis snel verdwijnen. Eric is een moment totaal overbluft. „Och, ze heeft natuurlijk een soort schuldgevoel, dat wij door haar hierin verzeild zijn". Hij schudt zijn hoofd wat meewarig en zoekt zijn legerstede op, waar hij in een onrustige slaap valt. Midden in de nacht wordt hij wakker met een schrik. Een gevoel van hevige onrust heeft hem plotseling bevangen en hij weet...... er is iets gebeurd! Vlug staat hij op en met een vaag besef waar hij moet zoeken, begeeft hij zich dadelijk naar Brigits slaapplaats. „Brigit", roept hij, maar geen antwoord volgt. Het meisje is verdwenen! Bij het vale licht ontdekt hij een vreemd voorwerp op de grond, hij raapt het op en houdt een stukje berkenbast in de hand.

De Atoomindustrie het veiligst

Parijs. — De Franse arts dr Jamet, die met drie andere doktoren vijf Zuidslavische atoomgeleerden heeft behandeld na een ongeluk met radio-aktief materiaal, heeft op een persconferentie te Parijs gezegd, dat de atoomindustrie de veiligste van alle is.

Uit Amerikaanse statistieken blijkt volgens dr Jamet, dat er slechts zeer zelden ongelukken gebeuren. Hij schreef dit toe aan de strenge kontrôle in de fabrieken en aan de discipline onder het personeel.

V.S. trekken bedrag uit voor lancering van mens in de ruimte

Washington. — De Verenigde Staten zullen dit jaar 17 miljoen dollar ten koste leggen aan de bouw van het benodigd materiaal voor de lancering van een mens in de ruimte. Er zullen voorts 23,5 miljoen dollar worden besteed aan een weerkundige kunstmaan van het type „Vanguard", waarvan er in 1959 drie zullen worden gelanceerd, afgezien van die, welke reeds in een baan is gebracht.

De Amerikaanse regering heeft ook een kontrakt getekend met een partikuliere onderneming voor de bouw van een raket naar de maan, die een voortstuwingsvermogen zal hebben van een miljoen pond.

Zaak Simoons - Nederlandse Antillen

(Vervolg van pagina 5)

3), 1950 (artikel 2) (Interim-regeling), 1955 (artikel 2), hare geldigheid behouden heeft krachtens de in die Staatsregelingen vervatte Overgangsbepalingen; zijnde der Rechtbank geen geldende wettelijke bepaling bekend, waarbij bedoelde Verordening geheel of gedeeltelijk buiten werking is gesteld;

4. Overwegende, dat ten processe vaststaat, dat eiser, door geboorte Nederlander is en dat hij — blijkens door gedaagden overgelegde produkties c en d begin 1942 op Curaçao toegelaten, komende uit het gebiedsdeel Suriname, ten tijde van het uitzettingsbevel dd. 27 maart 1956 sedert 1942 woonplaats had op Curaçao en mitsdien aldaar gevestigd was in de zin van artikel 1 P.B. 1906 nr 10;

5. Overwegende, dat het vorenoverwogene medebrengt, dat eiser behoorde tot de kategorie personen op wie de bij artikel 6 P.B. 1905 nr 14 gegeven uitzettingsregeling NIET van toepassing was of is, waaruit volgt, dat het uitzettingsbevel, voorzover gebaseerd op P.B 1905 nr 14, wettelijke grondslag mist. gelijk terecht door eiser is betoogd:

6. Overwegende ten aanzien van het Besluit van 7 februari 1945 P.B. 1945 nr 27:

dat dit Besluit blijkens zijn considerans is genomen door de toenmalige Gouverneur van Curaçao krachtens de hem ingevolge artikel 32 der Curaçaosche Staatsregeling 1936 Stbld. 1936 nr 910 toekomende bevoegdheid, welk artikel luidde:

1. „Onverminderd het geval, voor„zien bij artikel 31, is de Gou„verneur bevoegd in dringende „omstandigheden, voor geheel „Curaçao of voor bepaalde ge„deelten daarvan, achtereenvol„gens onder nadere bekrachti„ging bij wet, algemeenen „maatregel van bestuur of lands„verordening, regelingen te „treffen omtrent onderwerpen, „waarvan de regeling bij de „wet, algemeenen maatregel „van bestuur of landsverorde„ning moet geschieden, zoolang „die regeling niet heeft plaats „gehad, zoomede wetten, behal„ve deze wet, algemeene maat„regel van bestuur en landsver„ordeningen geheel of gedeelte„lijk buiten werking te stellen „of te wijzigen.
2. „De Gouverneur geeft van deze „handelingen onverwijld kennis „aan den Koning.
3. „Wanneer de in het eerste lid „bedoelde regelingen en andere „beschikkingen niet bekrachtigd „worden, blijven zij niettemin „verbindend totdat zij zijn in„getrokken."

dat de considerans van het Besluit, met inachtneming van de daarin bij Landsverordening van 8 november 1952 P.B. 1952 nr 160 aangebrachte wijziging, luidt:

„Gelet op artikel 6 van de Cu„raçaosche Staatsregeling en in „overweging genomen hebbende, „dat dringende omstandigheden in „de zin van artikel 32 der Cura„çaosche Staatsregeling aanwezig „zijn, welke het noodzakelijk ma„ken regelen te stellen nopens de „toelating in en de uitzetting uit „de Nederlandse Antillen, heeft, „den Raad van Bestuur gehoord, „onder nadere bekrachtiging bij „Algemene Maatregel van Bestuur, „onderstaande regeling getroffen";

Waarna het Besluit voorzover ter deze van belang bepaalt in artikel 1:

„Behalve in de Nederlandse An„tillen geboren personen van Ne„derlandse nationaliteit, wordt „niemand tot verblijf of tijdelijk „verblijf in gemeld Staatsdeel toe„gelaten zonder een voorafgaande „vergunning, welke onder nadere „goedkeuring van den Prokureur„Generaal, door of namens het „Plaatselijk Hoofd van Politie is „afgegeven.

„Deze vergunning kan met het „oog op de zedelijkheid, de open„bare orde, publieke rust of vei„ligheid of indien dit in het al„gemeen belang wenselijk is, wor„den geweigerd.

„Aan de vergunning tot verblijf „of tijdelijk verblijf kunnen voor„waarden worden verbonden."

artikel 3, lid 1:

„De in artikel 1 vermelde per„sonen, die in het Staatsdeel tot „verblijf of tijdelijk verblijf zijn „toegelaten en wier verblijf met „het oog op de zedelijkheid, de „openbare orde of publieke rust, „de veiligheid of het algemeen „belang niet wenselijk wordt ge„acht, moeten op bevel van den „Prokureur-Generaal of het betrok„ken plaatselijk Hoofd van Poli„tie het Staatsdeel of een bepaald „gedeelte daarvan verlaten binnen „de bij het bevel gestelde ter„mijn, met verbod in dit Staatsdeel „of in een bepaald gedeelte daar„van terug te keren;

„den betrokkene wordt zoonoo„dig een behoorlijken termijn ge„laten om orde op zijn zaken te „stellen";

artikel 4:

„Tegen het bevel, in artikel 3 „vermeld, kan beroep worden ge„daan op den Gouverneur, die „daarop beschikt, gehoord den „Prokureur-Generaal";

7. Overwegende, dat eiser vooreerst de onverbindendheid van voormeld Besluit inroept, daartoe aanvoerende, enerzijds dat, vermits de materie betreffende toelating en uitzetting wettig geregeld was in de Verordening P.B. 1905 nr 14, de Gouverneur niet aan artikel 32 van de Curaçaosche Staatsregeling 1936 de bevoegdheid kon ontlenen zelf daaromtrent een regeling te geven, anderzijds, dat zich in 1945 geen „dringende omstandigheden" in den zin van genoemd artikel 32 voordeden welke den Gouverneur tot het regelend ingrijpen in de materie bevoegd maakten;

8. Overwegende, dat de rechtbank eisers tweeledig beroep op de onverbindendheid van het Besluit van 1945 P.B. 1945 nr 27 verwerpt, wat de eerstgestelde grond betreft: omdat blijkens de tekst in het Besluit slechts is te zien een aanvullende regeling naast de bestaande regeling van de Verordening P.B. 1905 nr 14, tot het geven waarvan de Gouverneur bij wijze van noodmaatregel krachtens artikel 32 der Staatsregeling alleszins bevoegd was, en wat de tweede aangevoerde grond betreft: omdat den gewonen rechter geen oordeel toekomt omtrent de doelmatigheid van 's Gouverneurs ingrijpen, te minder waar niet is gesteld of gebleken, dat zich ten tijde van het Besluit geen noodzaak tot ingrijpen heeft kunnen voordoen;

9. Overwegende, dat aan het hiervooroverwogene niet afdoet de omstandigheid, dat artikel 32 der Staatsregeling 1936 is vervallen bij de Staatsregeling 1948 (Wet tot wijziging van de Curaçaosche Staatsregeling van 21 mei 1948 Stbld. 1948 I 195 P.B 1948 nr 61), nu krachtens de daarin vervatte, Overgangsbepaling 8, alle geldende verbindende wettelijke regelingen, waaronder dus ook het Besluit P.B. 1945 nr 27, werden gehandhaafd, evenals dit geschiedde krachtens overgangsbepalingen in de opvolgende Landsregeling 1950 (Stbld 1950 nr K.489) en de Staatsregeling 1955;

10. Overwegende, dat mitsdien naar het oordeel der rechtbank ten tijde van het uitzettingsbevel — en ook thans nog — ter regeling van de materie van toelating en uitzetting in/uit de Nederlandse Antillen naast elkaar gelding hadden de Verordening P.B. 1905 nr 14 en het Besluit P.B. 1945 nr 27;

11. Overwegende dat gedaagden (alinea 8 konklusie van antwoord Nederlandse Antillen), die blijkens het namens hen gevoerd pleidooi met eiser van mening zijn, dat eiser op grond van Verordening P.B. 1905 nr 14 nimmer had kunnen worden uitgezet, ten onrechte aan eiser tegenwerpen, dat, aangezien artikel 32 der Curaçaosche Staatsregeling 1936 den Gouverneur onder meer de bevoegdheid verleende in dringende omstandigheden landsverordeningen geheel of gedeeltelijk buiten werking te stellen, het Besluit van 7 februari 1945 P.B. 1945 nr 27 „impliciet een buitenwerkingstelling en/of wijziging van vroegere wettelijke voorschriften, zoals de Landsverordening van 1905", bevat;

12. Overwegende dat immers noch uit de tekst, noch uit de aard en strekking van het Noodbesluit 1945 is af te leiden of en zo ja in hoeverre een of meer bepalingen van de algemene Verordening P.B. 1905 nr 14 buiten werking gesteld zouden worden, daar het onaannemelijk is, dat, indien zulks door de noodwetgevende Gouverneur beoogd zou zijn, daarvan niet in een Overgangsbepaling, gelijk in de Antilliaanse wetgeving gebruikelijk, melding zou zijn;

dat de bewering van gedaagden mede weerlegging vindt in het feit, dat het uitzettingsbevel blijkens zijn aanhef is gegrond zowel op de Verordening van 1905 als op het Besluit van 1945, en voorts in de omstandigheid, dat het Wetsontwerp Landsverordening 1956 houdende regeling van de toelating tot en de uitzetting uit de Nederlandse Antillen als voorgestelde Overgangsbepaling (artikel 28 Ontwerp) inhoudt de vervallenverklaring van zowel de Verordening P.B. 1905 nr 14 als het Besluit P.B. 1945 nr 27 welk Besluit, naar de memorie van toelichting op dat ontwerp stelt niet meer inhoudt „dan een zeer beperkte noodregeling";

13. Overwegende, dat de rechtbank der gedaagden verweer ten deze dan ook als ongegrond verwerpt;

14. Overwegende, dat de rechtbank eveneens verwerpt de stelling van eiser (alinea 8 konklusie van eis), dat te zijnen aanzien het Besluit P.B. 1945 nr 27 buiten toepassing behoort te worden gelaten als zijnde van lagere rang dan de Verordening P.B. 1905 nr 14, aangezien zulks geen overweging behoeft, nu het Besluit P.B. 1945 klaarblijkelijk niet meer is of beoogt te zijn dan een aanvulling op de regeling vervat in de Verordening P.B. 1905;

15. Overwegende dat ingevolge Verordening P.B. 1905 nr 14 kunnen worden uitgezet wegens het opleveren van gevaar voor de openbare orde of publieke rust: Tot verblijf toegelatenen, met uitzondering van gevestigden of van Rijkswege uitgezondenen, terwijl ingevolge Besluit P.B. 1945 nr 27 met VOORAFGAANDE VERGUNNING tot verblijf of tijdelijk verblijf toegelatenen wier verblijf met het oog op de zedelijkheid, openbare orde, publieke rust, veiligheid of algemeen belang niet wenselijk wordt geacht, kunnen worden uitgezet, met uitzondering van in de Nederlandse Antillen geboren Nederlanders; dat, nu het Besluit van P.B. 1945 nr 27 geen andersluidende bepaling inhoudt, onder zijn werking vallen personen, die NA de inwerkingtreding, zijnde 24 februari 1945, tot verblijf of tijdelijk verblijf NA verkregen vergunning, worden toegelaten;

16. Overwegende, dat hieruit volgt dat eiser, die naar ten processe vaststaat, vóór de inwerkingtreding van het Besluit P.B. 1945 nr 27 als Nederlander gevestigd was op Curaçao, na de inwerkingtreding van dat Besluit geen toelating tot verblijf of tijdelijk verblijf in de zin van dat Besluit meer behoefde;

17. Overwegende, dat dan ook buiten beschouwing kan de namens gedaagden ter staving hunner bewering, dat eiser eerst in 1953 op Curaçao zou zijn toegelaten, geproduceerde fotokopie nr 521/53 ener „aanvraag tot toelating", welke aanvraag overigens, naar uit de produktie blijkt, niet door eiser is ingediend noch ondertekend, doch ambtshalve is geschied en ondertekend door de Inspekteur van Politie te Curaçao;

18. Overwegende, dat het bovenoverwogene tot geen andere konklusie kan leiden dan dat de bepalingen van Besluit P.B. 1945 nr 27 evenmin als die van Verordening P.B. 1905 nr 14 op eiser van toepassing waren of zijn, terwijl der rechtbank ook overigens geen bepalingen van geschreven of ongeschreven recht bekend zijn, welke het tegen eiser uitgevaardigd uitzettingsbevel zouden vermogen te rechtvaardigen;

19. Overwegende, dat hieruit volgt, dat zowel de aanzegging van 27 maart 1956 van gedaagde sub 1 (Gorsira) in diens hoedanigheid van Plaatselijk Hoofd van Politie op Curaçao, als de beslissing van gedaagde sub 2 (Struycken) in diens hoedanigheid van Gouverneur van de Nederlandse Antillen dd. 4 juli 1956 waarbij eisers verzoek tot tenietdoening van voormelde aanzegging werd afgewezen, onwettig zijn en mitsdien onrechtmatig jegens eiser;

20. Overwegende, dat van nietigverklaring of vernietiging dier aanzegging gelijk door eiser sub a primair en subsidiair gevorderd, door de burgerlijke rechter geen sprake kan zijn, nu geen wetsbepaling hem daartoe de bevoegdheid geeft;

21. Overwegende, dat naar het oordeel der rechtbank van de vier gedaagden slechts de gedaagde sub 3 (de rechtspersoon de Nederlandse Antillen), aansprakelijk gehouden kan worden voor de gevolgen der door haar organen, de gedaagde sub 1 (Gorsira) en sub 2 (Struycken) gedane verrichtingen, welke naar ten tijde dier verrichtingen, te weten de uitvaardiging van het uitzettingsbevel respektievelijk de afwijzing van het daartegen ingesteld beroep, voorzienbaar was —, aan eiser aanmerkelijke vermogensschade zouden berokkenen; dat de vordering ten aanzien van gedaagde sub 4, De Staat der Nederlanden, geen doel kan treffen, daar deze noch als zodanig noch als deel van het Koninkrijk bemóeienis heeft gehad of behoord te hebben met de litigieuze onrechtmatige gedragingen, welke immers betroffen een inwendige aangelegenheid van de Nederlandse Antillen, waarbij gedaagde Struycken als orgaan van de Nederlandse Antillen, te weten: ter uitoefening hunner funktie als Plaatselijk Hoofd van Politie op Curaçao onderscheidenlijk Gouverneur van de Nederlandse Antillen ten aanzien van eiser naar het oordeel van de rechtbank hebben gehandeld, binnen de formele kring hunner bevoegdheid, **terwijl uit de door eiser ingestelde feiten niet is gebleken, dat hun dusdanige zorgeloosheid kan worden verweten bij het hanteren der in geding zijnde wettelijke regelingen, dat zij daarvoor persoonlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld, in welk verband nog zij gewezen op de verschillende tegenstrijdige oordelen waartoe deze regelingen zelfs de Antilliaanse rechter brengen;**

23. Overwegende, dat derhalve ten deze alleenlijk sprake is van een onrechtmatige daad van de gedaagde De Nederlandse Antillen gepleegd door haar organen gedaagden Gorsira en Struycken;

24. Overwegende, dat mitsdien het bij konklusie van eis onder **a** gevorderde slechts ten aanzien van gedaagde sub 3 toewijsbaar is voor het meer-subsidiair onderdeel;

25. Overwegende ten aanzien van het onder **b.** gevorderd declaratoir dat eiser „van rechtswege is toegelaten in de Nederlandse Antillen" dat uit het eerderoverwogene wel is gebleken, dat ingevolge de thans geldende wettelijke regelingen eiser ten tijde van zijn uitzetting was „gevestigd" in de Nederlandse Antillen, doch niet dat hij aldaar „van rechtswege is toegelaten", hoedanig begrip de thans geldende wetgeving van de Nederlandse Antillen niet kent, zodat dit onderdeel hun eisers vordering hem niet zal kunnen volgen;

26. Overwegende ten aanzien van de onder **c.** gevorderde veroordeling van gedaagde sub 3 de Nederlandse Antillen tot herstel in de vorige toestandtoestand wat betreft eisers vestigingsvergunning op verbeurte van een dwangsom van ƒ 1000,— voor iedere dag, dat deze gedaagde in gebreke blijft aan rechters bevel te voldoen: dat de rechtbank verstaat, dat eiser hierbij het oog heeft op de hem omstreeks 11 september 1952 door het Departement van Sociale Zaken van de Nederlandse Antillen verstrekte vergunning tot het vestigen en drijven van een apotheek; dat — daargelaten of zodanig bevel bij wege van schadevergoeding toewijsbaar ware —, de hiergevorderde voorziening niet door de gewone rechter kan worden gegeven, behorende toch het verstrekken van zodanige vergunning tot het beleid van de administratie;

27. Overwegende, dat uit al het bovenoverwogene volgt, dat de sub d gedane vordering tot vergoeding van de door eiser geleden schade waarvan het bestaan in beginsel door gedaagden niet wordt betwist, slechts toewijsbaar is ten aanzien van de gedaagde de Nederlandse Antillen;

28. Overwegende dat de gevorderde uitvoerbaarheid bij voorraad van dit vonnis ten deze in de wet geen grondslag vindt en mitsdien behoort te worden afgewezen;

Overwegende dat op grond van al het vorenstaande beslist moet worden als volgt:

R E C H T D O E N D E in naam der Koningin:

WIJST AF eisers vorderingen voorzover deze gericht zijn tegen de gedaagden Gorsira, Struycken en de Staat der Nederlanden;

VEROORDEELT eiser in de aan de zijde van deze gedaagden gevallen proceskosten, welke tot aan deze uitspraak worden begroot aan de zijde van gedaagde **Gorsira** op ƒ **310,80** (drichonderd tien gulden en achtig cent), waaronder ƒ 10.80 aan omzetbelasting; aan de zijde van gedaagde **Struycken** op **ƒ 310,80** (drichonderd tien gulden en tachtig cent), waaronder ƒ 10,80 aan omzetbelasting; **aan de zijde van de Staat der Nederlanden** op **ƒ 310,80** (driehonderd tien gulden en tachtig cent), waaronder ƒ 10,80 aan omzetbelasting;

TEN AANZIEN VAN GEDAAGDE DE NEDERLANDSE ANTILLEN:

VERKLAART ONRECHTMATIG ten aanzien van deze gedaagde de in dit vonnis in de eerste rechtsoverweging aangehaalde Aanzegging dd. 27 maart 1956 tot het verlaten van de Nederlandse Antillen, aan de persoon van eiser gedaan door het Plaatselijk Hoofd van Politie op Curaçao;

VEROORDEELT gedaagde de NEDERLANDSE ANTILLEN tot vergoeding aan eiser van de door hem tengevolge van voormelde aanzegging geleden en nog te lijden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de Wet;

VEROORDEELT gedaagde de Nederlandse Antillen in de kosten van het ten deze tegen haar gevoerd geding, aan de zijde van eiser tot op deze uitspraak begroot op **ƒ 1.480,60** (duizend vier honderd tachtig gulden en zestig cent, waaronder **ƒ 48,—** aan omzetbelasting;

WIJST AF het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen door mrs dr I. Spanjaard, vice-president; C. A. C. M Tiebackx en J. H. Kroesen rechters, en uitgesproken ter openbare terechtzitting der arrondissementsrechtbank te Amsterdam, eerste kamer A van dinsdag **20 januari 1958** in tegenwoordigheid van mr J. F Hartsuiker, Officier van Justitie, en mr J. van Lelyveld, substituut-griffier.

(get.) L. Spanjaard
„ J. van Lelyveld

Dezer dagen is vanaf de poolcirkel een ijstransport onderweg naar Dr. A. Schweitzer in midden Afrika. Luisteraars van Radio Luxemburg konden n.l. niet geloven dat glaswol zo'n isolerende werking kon hebben, dat het zelfs een ijsblok van een ton niet zou laten smelten op z'n tocht door de tropen. Glaswolfabrikanten uit zes landen hebben nu de proef op de som genomen en zullen in 20 dagen een groot ijsblok vanuit de poolcirkel transporteren naar Dr. Schweitzer in Lambarene. Gelijk met deze zending zal Dr. Schweitzer een grote hoeveelheid medicamenten ontvangen voor zijn hospitaal. Foto: Links: Per slede en helikopter worden de stukken ijs naar het Noorse plaatsje Mo gebracht. Foto rechts: Ir. Sivert Klevan (links), die het transport verzorgde en de Lap Anders Svartisdal, die het goede ijs uitzocht.

Bende handelaren in verdovende middelen in V.S. opgerold

New York. — De Amerikaanse federale politie heeft na een onderzoek van meer dan twee jaar een bende handelaren in verdovende middelen opgerold, de grootste die ooit in de V.S. heeft gewerkt. In New York en New Jersey zijn 32 personen, onder wie het hoofd van de bende, gearresteerd. **Men legde onder meer beslag op 16 kilo zuivere heroine die aangemengd met suiker een waarde van meer dan drie miljoen dollar hebben.**

Generaal de Gaulle vindt het Elysee niet meer geschikt als ambtswoning, zodat de president van Frankrijk binnenkort zijn intrek zal nemen in het kasteel de Vincennes. Op de foto: het exterieur van het kasteel.

—DE ROTS—

CURACAO

II. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30. en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:

iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

II. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zatedag 6.30)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

II. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis.
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

II. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:

Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

As. WOENSDAG, geboden VASTENDAG. Voor hen, die 21 jaar oud en nog geen zestig jaar, is slechts één volle maaltijd geoorloofd. Men mag echter bij die volle maaltijd vlees gebruiken.

As. VRIJDAG, geboden VASTEN en ONTHOUDING. Op die dag is het verboden vlees te eten voor allen, die de leeftijd van 7 jaar bereikt hebben. Tevens voor hen, die 21 jaar zijn en nog geen zestig jaar, is slechts één volle maaltijd geoorloofd.

NOTA: 1) Gedurende de H. Vastentijd zijn er in de meeste parochiekerken des vrijdagsavond avondmissen met een korte overdenking van het H. Lijden des Heren. Men informere bij de eigen parochie.

2) Iedere DINSDAGAVOND in de Vastentijd is er in de kerk op Groot-Kwartier om half 8 een avondmis met een korte overdenking van het Lijden des Heren.

Gedoopt op 11 februari in de kerk op Groot-Kwartier: Jenneke Cornelia Ida; dochter van: Josef Johannes Isphording en Jenneke Cornelia Maria Japing.

Getrouwd op 7 februari in de kerk op Groot-Kwartier: Gerardus W. J. R. B. de Vries met Theodorine E. Fr. Geelen.

Getrouwd op 7 februari in de kerk op Groot-Kwartier: Frederik Willem A. Goes met Maria Cl. van Roermondt.

O S C A R

Geluidsjagers op ARUBA organiseren propaganda-avond in Cultureel Centrum

Oranjestad. — De geluidsjagervereniging op Aruba is 1959 zeer aktief begonnen. In een algemene vergadering verleden week werd het definitief bestuur gekozen. Zitting hierin hebben: R. de Keyzer, voorzitter; H. van de Mast, penningmeester-sekretaris; J. van Eyk, technisch adviseur; Jan Hoen en Carlos Kelkboom, kommissarissen.

Tijdens het verlof van de heer Van Eyk wordt zijn plaats waargenomen door dr Hazenberg. Volgende week, op 26 februari, om 20 uur organiseert men in het Cultureel Centrum een zeer belangrijke propaganda-avond. Het doel hiervan is de bezitters van tape-recorders te stimuleren lid te worden van deze vereniging. Ook wordt een filmpje vertoond, waarbij het geluid door middel van een gesynchroniseerde tape wordt geleverd. Ook krijgt men enkele opnamen te zien van de geluidswedstrijden, die onlangs in Zwitserland werden gehouden. Een ander punt op het programma is een cabaret-programma (op tape), samengesteld door leden van de geluidsjagersvereniging van opnamen, ontvangen van korrespondenten in het buitenland.

Als laatste nummer op het programma staat een hoorspel (Schrikbewind, Franse Revolutie). Deze avond is niet alleen bestemd voor tape-recorder-bezitters, maar ook voor filmers. Het doel van de geluidsjagersvereniging is: a) het organiseren van lezingen en demonstraties i.v.m. geluidsregistratie; b) het uitwisselen van gesproken brieven (muziekopnamen, enz.). De vereniging concentreert zijn aktiviteiten hoofdzakelijk op Nederland, maar is van plan in de toekomst ook kontakt op te nemen met de „World Tape Pals". c) Het kontakt met Nederland te versterken (verschillende leden op Aruba ontvangen bandopnamen uit Nederland. Op hun beurt sturen zij opnamen van ons eiland, zoals: radioprogramma's, carnavalsviering, muziekuitvoeringen, enz.

Een zeer voornaam gebeuren is het feit, dat de geluidsjagersvereniging op ons eiland opdracht van de C.C.A. kreeg om een opname te maken voor de Sticusa in Nederland, van het koncert van het Oratorium Koor, bij de opening van het Cultureel Centrum.

Technisch adviseur Van Eyk is gaarne bereid, om iedereen, die lid wil worden, met goede raad bij te staan. De vereniging, die momenteel 30 leden telt, wil graag ook Papiamentssprekenden op deze avond zien.

De heer Van Eyk vertelde ons, dat het eind vorig jaar bericht kreeg uit Nederland om iets over Aruba te sturen, wat hij ook graag deed. De opname en slides en foto's, die hij stuurde, vielen erg in de smaak van de korrespondent in Nederland. **De laatste gaf deze aan een vriend, die journalist is, en de heer Van Eyk was zeer verbaasd toen hij een Gronings blad („De Noord-Ooster") kreeg toegestuurd, waarin, kompleet met foto's een heel artikel over Aruba stond. (Titel van artikel: „Zes Parels in de mooiste zee der wereld").**

De vereniging is een onderafdeling van de Nederlandse Geluidsjagersvereniging, gevestigd te Amsterdam. Men krijgt geregeld tapes uit Nederland toegestuurd.

Diegenen, die hier lid willen worden, betalen een kontributie van f 10,— per jaar. De helft van de kontributie gaat naar de moedervereniging in Nederland. Toegang tot de propaganda-avond is geheel vrij. Een ieder is welkom!

Voor West-End, Cinelandia en Roxy, zie advertenties elder in dit blad.

Caribe:
6.00 uur „Rififi entre las mujeres"
8.00 uur: „Rivales del Rayo"
Zond.
6.00 uur: „Prince of the Plain".
8.00 uur „Pasto de sangre"

Royal
Zat.
8.00 uur „Viena la Inolvidable"
Zond.
6.00 uur „Arriba las mujeres"
8.00 uur „Cartonche el Aventurero".

Cinetruck
Hedenavond voorstelling op Westpunt.

C.V.B.-nieuws
Zondagmiddag 4.00 uur S.U.B.T. vs. VESTA te Vredenberg.

Baseball-nieuws
Zondag a.s. 10.00 uur, Tree Horses vs. Lucky Strike

Wachtdienst C.P.N.
De heer A. R. Wijshijer is belast met de wacht op pletterij.

Begrafenisverloven.
De heer E. M. Naar Gasthuisstraat 18 is belast met de afgifte van begrafenisverloven.

WAAR HALEN WE BENZINE
Sta. Rosa — Jansen
Cerito — Galmeyer
De Ruyterkade — Craz
Gasparito — De Castro
Steppeweg — Isa
P. Euwensweg — Ellis en Dania

Algemene Ledenvergadering

Algemeen Nederlands Verbond
afd. Aruba

op DINSDAG, 10 MAART 1959 in het CULTUREEL CENTRUM om 8 UUR N.M.

AGENDA:

Opening.
Notulen.
Verslag kascommissie.
Bestuursverkiezing.
Rondvraag.
Sluiting.

HET BESTUUR

EILANDGEBIED CURAÇAO
OPENBARE INSCHRIJVING

Ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35, worden vóór 12 maart 1959 te 11 uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor het leveren van

dienstkleding en schoeisel

t. b. v. de Dienst van Openbare Werken.

De opening van de biljetten geschiedt in het openbaar op dezelfde datum te 11 uur ten Bestuurskantore.

Een omschrijving, waarin de specificatie alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven is verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

Het wnd. Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
W. W. KOUDENBURG.

Snelgroeiende belangstelling voor FILMLIGA

Oranjestad. — Van mr J. C. Stenfert Kroese ontvingen wij het volgende Jaarverslag: Door de opening van het Cultureel Centrum is het jaar 1958 toch nog een biezonder jaar in de annalen van de Filmliga Aruba geworden.

Het feit, dat de films de keuring niet meer behoeven te passeren en dat de geriefelijke schouwburg zijn poorten heeft geopend voor de filmminnende leden, kan werkelijk een mijlpaal in de korte historie van onze Filmliga genoemd worden.

Een woord van dank is tevens op zijn plaats voor de direktie van het theater De Veer, dat de Liga steeds heeft toegestaan alle films in De Veer of Rialto te vertonen, waarbij nooit tevergeefs op haar medewerking een beroep gedaan werd. De voor het jaar 1959 verlaagde bijdrage van de Sticusa voor de normaalfilms en de hoge Schoumburgskosten drukken het budget van onze filmliga aanzienlijk, redenen waarom de gunstige kontributie-regeling voor echtparen werd afgeschaft.

Het nieuwe experiment in 1958 van één filmregisseur verschillende films te vertonen, kan zeker als een sukses beschouwd worden. Zo konden we de kwaliteiten van Fellini vergelijken in de films: I. Vitelloni, Luci del Varieta en de Witte Sjeik. Over de 4e Italiaanse film „Stazione Termini" waren de meningen verdeeld.

Van de Franse films kon ditmaal „De Wonderdokter" (Le Guérisseur) ons het meest bekoren. Vermeldenswaard waren „Dieu a Besoin des Hommes", „Les Mauvaises Rencontres" en „Monsieur Taxi" van Tati. Een openbaring was de Finse film „De onbekende soldaat", de Duitse film „Himmel ohne Sterne" en de Hollandse journaalfilm „Het gebeurde gisteren" van Wim Povel. De Russische film „De Vlinder" viel tegen.

Uitstekend waren de Nederlandse voorfilms „Over Glas Gesproken" en „Glas" van B. Haanstra, „De Gouden Ilsy" (De internationale Luchtvaartschouw op IJpenburg), „ABC" en „Blue Peter".

De 16 mm. programma's waren dit jaar geen sukses, slechts „Les Visiteurs du Soir", „Rom eOpen Stad" en „Stalen Aderen" waren het aanzien waard.

Het bestuur heeft besloten geen 16 mm. films meer te vertonen, tenzij er zeer goed zijn of als experiment beschouwd kunnen worden. De pas opgerichte stichting ter verkrijging van 16 mm. films kon nog niet tot enige resultaten komen.

Het begin van het jaar 1959 stem onzerzijds hoopvol wegens de verdubbeling van het aantal leden, anderzijds doemen er dreigende wolken op aan de voor ons oostelijke horizon wegens de aldaar thans ook bestaande kulturele bestedingsbeperking.

Sportcarclub organiseert kris - kras rit

Oranjestad — De Arubaanse Sportcarclub organiseert op 21 maart a.s. een tweede kris-kras rit. Wie meer inlichtingen wil hebben kan die krijgen bij de heren van Glabbeek en van Gool. De inschrijving sluit zondag 15 maart a.s. In een volgende editie komen wij meer uitvoerig op deze autorit terug.

Padvindsters vieren Baden Powelldag

Oranjestad. — Morgen, zondag wordt door de meisjespadvinderij op Aruba de jaarlijkse viering gehouden van „Baden Powell dag". Van 10—11 is er een bijeenkomst in het groephuis van de St. Filomenagroep in Oranjestad (aan de Kloosterweg). Van 10 — 11 te Sint Nicolaas speciaal voor de kabouters in de Aarabanagroep en des middags van vier tot zes in ditzelfde groephuis een bijeenkomst speciaal voor de padvindsters.

Alle padvindsters (ook oud-padvindsters) worden vriendelijk verzocht deze bijeenkomsten bij te wonen.

Burgerlijke Stand

Oranjestad — Op 14 februari werd geboren: Francisca, dochter van de heer en mevrouw E.F. Vrolijk-Oduber. Papilon 25. Op 17 februari Aixa Zaira, dochter van de heer en mevrouw G. de Veer-Valbuena. Tarabana 52. Op 18 februari Carmen Dolores, dochter van de heer en mevrouw J.R.D. Carliste-Milano Paredijs 8.

Op 13 februari overleed Faustina Jozef Martes Martina, Rembrandtstraat 39 en Eulogio Tromp. Calabas 75.

De basketball - kompetitie

Oranjestad. — **Twee maart** begint de nieuwe competitie voor basketball. Er zal steeds des maandag-, dinsdag- en donderdagavonds worden gespeeld op de banen van Aruba Juniors en Estrellas. In de A-klasse heren komen uit de teams van N.W.I.A. Stars, Aruba Juniors, Plymouth, en Spes Patriae.

In de heren B. klasse: R.C.A., Don Bosco, Black Hawks en Aruba Juniors.

In de Junorenklasse (een geheel nieuw competitie onderdeel): Estrellas, Spes Patriae, Aruba Juniors I en Aruba Juniors II.

In de Dameskiasse: Estrellas, Seven Up, Aruba Juniors, San Nicolas Jrs., en RCA.

Het wordt een volledige competitie van twee ronden. De eerste wedstrijden zijn die van R.C.A. en Don Bosco in de B-klasse en Spes Patriae en NWI Stars in de A-klasse. Deze wedstrijden beginnen om half acht op 2 maart a.s. en zullen worden gespeeld in het Aruba Juniors stadion.

Scheidsrechters verslaan bestuurderen

Oranjestad. — Gistermiddag werd in het Wilhelminastadion een vriendschappelijke voetbalwedstrijd gespeeld tussen teams, samengesteld uit leden van de scheidsrechtersbond en het bestuurskantoor. De scheidsrechters hadden bij de rust een voorsprong van 1—0. Na de rust maakte het Bestuurskantoor de stand gelijk. Drie minuten voor het einde scoorde scheidsrechter Toy Hoek het winnende doelpunt.

Vanmiddag is er een vriendschappelijke wedstrijd tussen teams van Caribe en Mercurius.

Uit Politierapporten

Oranjestad — M. Fingal, J.G. Emanstraat 102, vond een huissleutel. Licin Ray, Madiki 62, vond een Lago badge ten name van E A Leysner. No. 68600.

HAVEN

Oranjestad — Donderdag liepen 8 schepen onze havens binnen, en evenveel zijn er weer vertrokken.

Zuster Donicia met verlof op Aruba

Oranjestad — Na twaalf jaar afwezigheid keerde gisteren voor een vakantie van ongeveer twee maanden op Aruba terug de Z.E. Zuster Donisia, Arubaanse van geboorte en in het leven Beti Oduber.

Vreugde heerste hier, vanzelfsprekend bij de familie Oduber over dit weerzien en bij de Zusters van het Maria Convent, waar Zuster Donisia logeert. Wij wensen Zuster Donisia graag een heel prettig vakantie in de kring van haar familieleden.

Westers antwoord niet construtief volgens Moskou

Londen. — Radio-Moskou is van mening dat het westelijke antwoord op het Russische voorstel tot sluiting van een vredesverdrag met Duitsland geen redelijke basis voor een oplossing verschaft. Het bevat volgens de radio geen enkele constructief element, noch voor Duitsland, noch voor Berlijn. (Het westen heeft een conferentie van ministers van buitenlandse zaken voorgesteld over de gehele Duitse kwestie.)

Grens tussen Koeweit en IRAK gesloten

Koeweit — Het bestuur van Koeweit, dat onder Britse bescherming staat, heeft donderdag de grens tussen dit olierijk staatje aan de Perzische Golf en Irak gesloten. Er is geen reden bekendgemaakt.

Plaatselijke politie heeft een kleine betoging ten gunste van de Verenigde Arabische Republiek onderdrukt.

TEL AVIV vijftig jaar

De naam Tel Aviv — die stamt uit Ezechiël 3-15 — betekent Lenteheuvel en daar de nieuwe wijk buiten Jaffa onder het gemeentelijk bestuur van Jaffa stond, kwam deze naam in officiële stukken niet voor vóór het jaar 1919 en eerst in 1921 ontving het nieuwe centrum van de Britse Mandaatsregering beperkte autonome rechten en het zou tot 1934 duren voordat de stad volledige gemeenterechten werd verleend. Reeds in 1924 evenwel was een gekozen vertegenwoordiging, als voorloper van een gemeenteraad, geïnstalleerd. De kiezerslijst telde toen 6.300 namen.

Belangrijke stimulansen voor de ontwikkeling tot zelfstandigheid, onafhankelijk van de moederstad Jaffa, verleenden de Arabische onlusten van de jaren 1921, 1929 en 1936. Na de moordpartijen van '21 en '29 in de oude stad van Jaffa en in de grensgebieden tussen Jaffa en Tel Aviv vertrokken de laatste achtergebleven Joden uit Jaffa en vonden in de nieuwe stad onderkomen. De zaken en bedrijven werden eveneens uit Jaffa teruggetrokken en de afscheiding tussen de beide plaatsen werd duidelijker gemarkeerd. En bij de onregelmatigheden van 1936 hoorde, dat de Arabieren de Joden de toegang tot de haven van Jaffa ontzegden en weigerden voor Tel Aviv bestemde ladingen te lossen. Dit had tot gevolg, dat de Joden van Tel Aviv overnacht de basis legden van de haven van Tel Aviv, waarmede zij zich onafhankelijk maakten van Jaffa. Men dacht de Joden in een essentieel deel van hun economisch bestaan te kunnen treffen en heeft slechts de groei tot zelfstandigheid en onafhankelijkheid versneld.

Handel en industrie

Hoe belangrijk de groei van handel en industrie vanuit de bescheiden aanvangen geweest is, bewezen de jaren van de tweede wereldoorlog.

Terwijl de legers van Rommel in Noord-Afrika oprukten begon het Arabische Jaffa openlijk Swastikavlaggen uit te steken ter verwelkoming van de Duitse troepen. Tezelfdertijd had Tel Aviv zich ontwikkeld tot één van de belangrijkste leveranciers voor de geallieerde strijdkrachten in het Midden Oosten. Onder meer leverde Tel Aviv millioenen mijnen voor het front van El Alamein en andere Noord-Afrikaanse strijdtonelen.

Hoewel de industrie van Tel Aviv en omgeving voornamelijk uit kleine en middelgrote bedrijven bestaat, produceert zij een enorme variatie van artikelen op alle gebieden. Zij kent metaalbedrijven, electrotechnische bedrijven, een voedingsmiddelenindustrie, een zeer vertakte textielindustrie, industrieën voor chemicaliën, leder, keramiek, plastic, rubber en voor alles wat een moderne gemeenschap nodig heeft. Het is reeds jaren zo, dat deze uitgebreide nijverheid in de behoeften van de groeiende bevolking kan, voorzien slechts met uitzondering van enkele gespecialiseerde zaken, die nog dienen te worden geïmporteerd. En hoewel de ontwikkeling van de uitvoer nog in een beginstadium verkeert, zijn er toch ook al vele producten van Israëlische horkomst, die hun weg over de wereld vinden.

Het handelscentrum Tel Aviv is het belangrijkste van Israël. De lokale, zowel als de internationale verbindingen hebben in Tel Aviv hun kern en ook op dit gebied heeft de jubilerende stad de belangrijkste plaats in het herrezen Israël ingenomen.

Kunst en Cultuur, Wetenschap en Bestuur

Van de aanvang af heeft Tel Aviv met zijn grote concentratie van nieuwe aanwas en van Zionistische leiders een grote rol gespeeld op al deze gebieden. Het Israël Philharmonisch Orkest, thans bekend in vele landen, werd er in 1936 door Bronislaw Hubermann gesticht en het speelt thans in de modernste muziektempel. Schrijvers en dichters hebben zich tot de nieuwe stad, waar de eigen Joodse ontplooiing ten volle mogelijk was, altijd aangetrokken gevoeld. Schilders, beeldhouwers en andere kunstenaars werken er sinds jaar en dag en vinden er ruimte voor hun exposities. Het museum van Tel Aviv, geïnitieerd door Dizengoff, gaf aan het kunstleven en aan de kunstopvoeding nieuwe stimulansen.

Het herleefde Hebreeuwse theater, zowel het klassieke, als het moderne, kwam binnen haar muren tot bloei. De organisaties van kunstenaars, van schrijvers, van journalisten hebben er hun landelijke zetels.

Maar niet minder de politieke partijen, de arbeidersbeweging, de organisaties der vrije beroepen. Op een enkele uitzondering na bevinden zich alle kranten en alle uitgeverijen in Tel Aviv.

De groei van Tel Aviv omvat aldus nagenoeg alle belangrijke levensuitingen van het vernieuwde volk.

De moderne stad

Oorspronkelijk gebouwd als tuinstad, later uitgebreid met grotere gebouwen en utiliteitsbedrijven, heeft Tel Aviv architectonisch in de aanvang het karakter gedragen van wat men genoemd heeft het Orientaalse Romantisme, of ook wel de Koloniale Stijl. Deze werd gekenmerkt door velerlei neo-klassicistische ornamentiek, waarbij kleinere en grotere pilarenversieringen geliefde attributen vormden. Wandelende door de oudere stadsdelen kan men daarvan nog het een en ander tegenkomen. Daarna kwam een periode van ongebreidelde uitbreiding, vaak zonder enige planning. Kenmerk van deze periode was de haast en het geldgebrek. Weinig-stijlvolle bouw, inmiddels gedeeltelijk tot slums of semi-slums vervallen, was daarvan het kenmerk. In de dertiger jaren werd de uitbreiding veelal gevolgd volgens de lijnen van de toen moderne Europese architectuur, waarvan een bouwer als Erich Mendelsohn de exponent was.

En de laatste tien jaar, onder invloed van de grote uitbreiding en nieuwe aanwas, ziet men een zeer moderne bouwstijl in woonwijken, zowel als in openbare gebouwen, die algemeen Amerikaans en West-Europees georiënteerd is, zonder tot een bepaalde school te behoren. Het nieuwe bouwen maakt evenwel van de nieuwe woonwijken en vooral van de nieuwe openbare gebouwen uitstekende voorbeelden van de nieuwe architectuur in een moderne stad. Gebouwen als het nieuwe concertgebouw, het nieuwe gemeenteziekenhuis, het gebouw van de journalistenfederatie zijn belangrijke aanwinsten en volwaardige vertegenwoordigers van de nieuwe architectuur.

Door die verschillende perioden evenwel heeft Tel Aviv als geheel, ondanks haar jeugd, een gebrek aan eenheid. Daartoe draagt ook de veelkleurigheid van haar bevolking bij. Want afgezien van het grote bindende ideaal: de nieuwe geheel-Joodse stad in het herrezen vaderland, worden de verschillende bevolkingsgroepen in hun leefwijze gekenmerkt door alle verschillen, die gelden voor de vele landen van herkomst. Maar tevens maakt dat de stad boeiend als weinig andere steden.

Wat is het wonder van Tel Aviv?

Vijftig jaar zijn niets in de geschiedenis van een volk, oud als het Joodse. En in vijftig jaar een stad uit het zand doen verrijzen, welke vandaag over de vierhonderdduizend inwoners telt — en met de haar omringende randgemeenten zeshonderdvijftig duizend — is op zichzelf ook nog niet zo imposant.

Dat de stad Arabische aanvallen heeft afgeslagen en Italiaanse bombardementen in 1940, alsmede Egyptische bombardementen in 1948 heeft overleefd en zich met een felle levensdrift steeds verder heeft ontwikkeld, is evenmin de kern van het wonder.

Maar dat de normalisering van een volk binnen de muren van deze stad haar duidelijkste uitdrukking gevonden heeft, dat het wonder van de herrijzenis nergens duidelijker zichtbaar is, dat is ongetwijfeld van de grootste betekenis. Tel Aviv wordt al vijftig jaar lang met liefde en warmte in de harten gedragen van alle Joden over de gehele wereld.

In haar vindt men de bevestiging van het heerleefde creatieve vermogen van het Joodse volk, waaraan men in de lange nacht van de ballingschap is gaan twijfelen. En de normalisering van het volk vindt hoogste uitdrukking in de beroepsverdeling, die eindelijk normaal geworden is in vergelijking tot de randberoepen van de ballingschap, waar men in vroeger tijden de Joden nooit tot de kernberoepen heeft toegelaten, waardoor deze vanzelf tot de randberoepen werden gedrongen, waarin zij ook vandaag veelal zijn blijven verkeren.

Waar vond men de Joodse politie-agent?

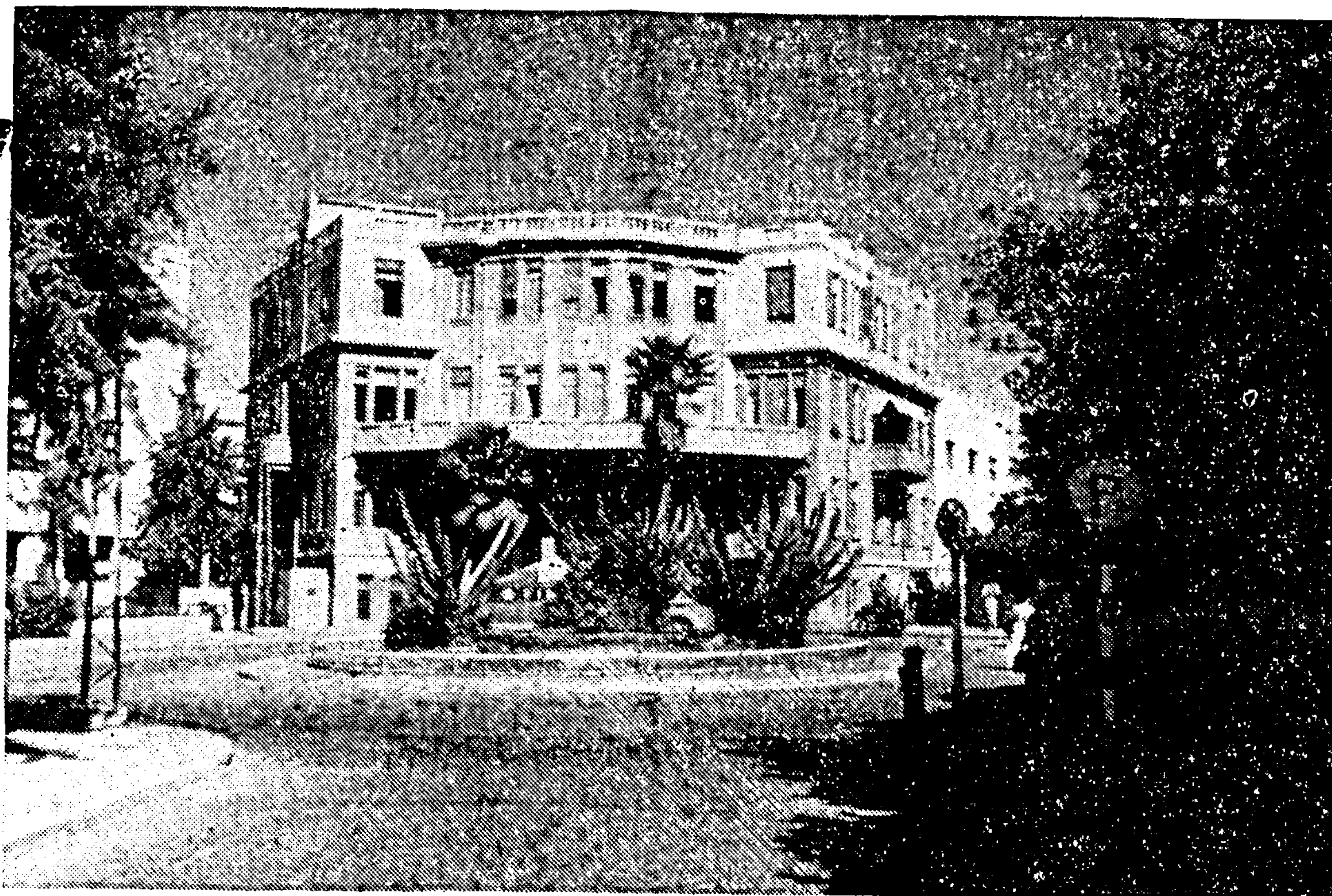
En waar werken de Joodse fabrikant en de Joodse arbeider-aan-de-machine in hetzelfde bedrijf? En waar is de glazenwasser Joods, en de vuilnisophaler, en de straatveger? Wie legt de straten aan, wie bouwt de huizen, wie daalt in de rioleringen af en wie bestuurt de autobus, wie legt Uw telefoon aan en wie verkoopt de petroleum? En welke rechter veroordeelt welke inbreker? Welke soldaat verdedigt stad en land en wie is de kelner, die U uw kop koffie brengt en een fooi weigert?

In deze voor het Joodse volk revolutionaire vernieuwing vindt de herrijzing haar hoogtepunt in deze eerste volledig Joodse stad, waar het leven bruist van nog steeds ontembare uitbreiding. Want de groei duurt voort, iedere boot en ieder vliegtuig brengen nieuwe inwoners naar het land, steeds nieuwe delen van het volk, die uit de ballingschap terugkeren.

In het wapen van Tel Aviv staan de woorden uit de terugkeerprofetie van Jeremias: „Ik zal U weder bouwen en Gij zult gebouwd worden".

Nergens duidelijker dan in Tel Aviv kunt gij de dubbele betekenis van dit profetenwoord begrijpen. Niet alleen bouwden de terugkerende Joden hun stad, niet alleen kan men van de stad zeggen „Gij werd gebouwd", ook de mensen werden gebouwd. In de nieuwe vrijheid, bouwende en verdedigende, werden de burgers van deze nieuwe stad tevens herbouwd, herbouwd tot vrije mensen met een nieuwe kracht en een nieuw zelfbewustzijn.

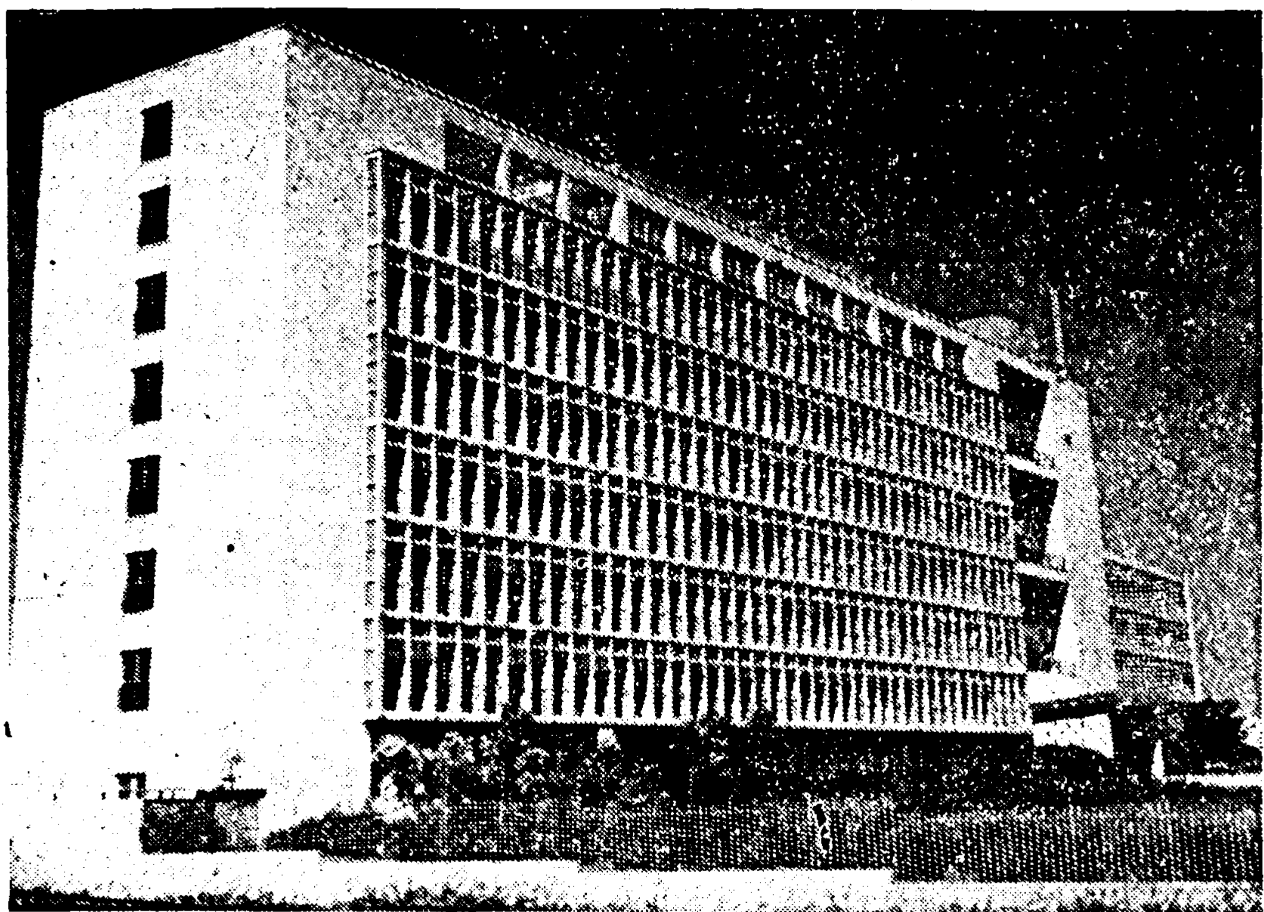
Tel Aviv is geen mooie stad, maar de liefde van haar inwoners voor hun stad is groot. In haar en door haar vonden zij zichzelf terug en zij gaf hun de gelegenheid deel te hebben aan de grote vernieuwing. En wat schenkt groter voldoening dan deel te hebben aan een bruisend heden, wortelend in een groot verleden, bouwend aan een nieuwe toekomst?

HOE HET GROEIDE. In de twintiger en dertiger jaren bouwde men in een mengelmoes van vele romantische stijlen. Dit is het gemeentehuis van Tel Aviv, dat al vele jaren te klein is en waarvoor een groot nieuw bouwplan binnen enkele jaren zal worden uitgevoerd.

HOE HET BEGON. Aan de oever van de eeuwig blauwe Middellandse Zee bouwden de pioniers midden in het zand hun kleine huizen. Dit was het begin van de eerste volledig Joodse stad.

DE MODERNE STAD. Een voorbeeld van moderne architectuur: een van de gebouwen van het hoofdkwartier van de vakbeweging in het nieuwe noorden van de stad.

SPORTBERICHTEN

Hobart. — Het 14-jarige Australische meisje Isla Konrads heeft tijdens de zwemkampioenschappen van Australië in het 55-yards bad van Hobart twee wereldrecords verbeterd. In de finale van de 880 yards vrije slag kwam zij tot een tijd van 10 min. 11.4 sec., hetgeen 0.4 sec. sneller is dan het oude record dat sinds 13 juni van het vorig jaar (Brisbane) met 10.11.8 sec. op haar naam stond.

Uiteraard betekende deze prestatie eveneens een nieuw wereldrecord op de 800 meter vrije slag.

Zwemmen.

Rome. — Tot dusver hebben dertig landen voor het Olympisch voetbaltournooi 1960 te Rome ingeschreven. Het zijn Egypte, Oostenrijk, Groot Brittannie, Tsjechoslowakije, Denemarken, Finland, Duitsland, Ghana, Griekenland, Hongarije, India, Indonesië, Irak, Italië, Japan, Luxemburg, Malta Polen, Roemenië, Zwitserland, Tanganuika, Thailand, Turkije, Tunesië, Uganda, Verenigde Staten, Rusland, Zuid-Slavië en Nederland.

Tafeltennis

Kopenhagen. — Een Nederlands tafeltennisteam, bestaande uit Frans Schoofs, Bert Onnes en Paul Gimbel dat op het ogenblik een trip door Denemarken maakt kwam donderdag te Kopenhagen uit tegen de nationale Deense ploeg. Het werd een gelijkopgaande strijd die door de Nederlanders met 5-4 werd gewonnen.

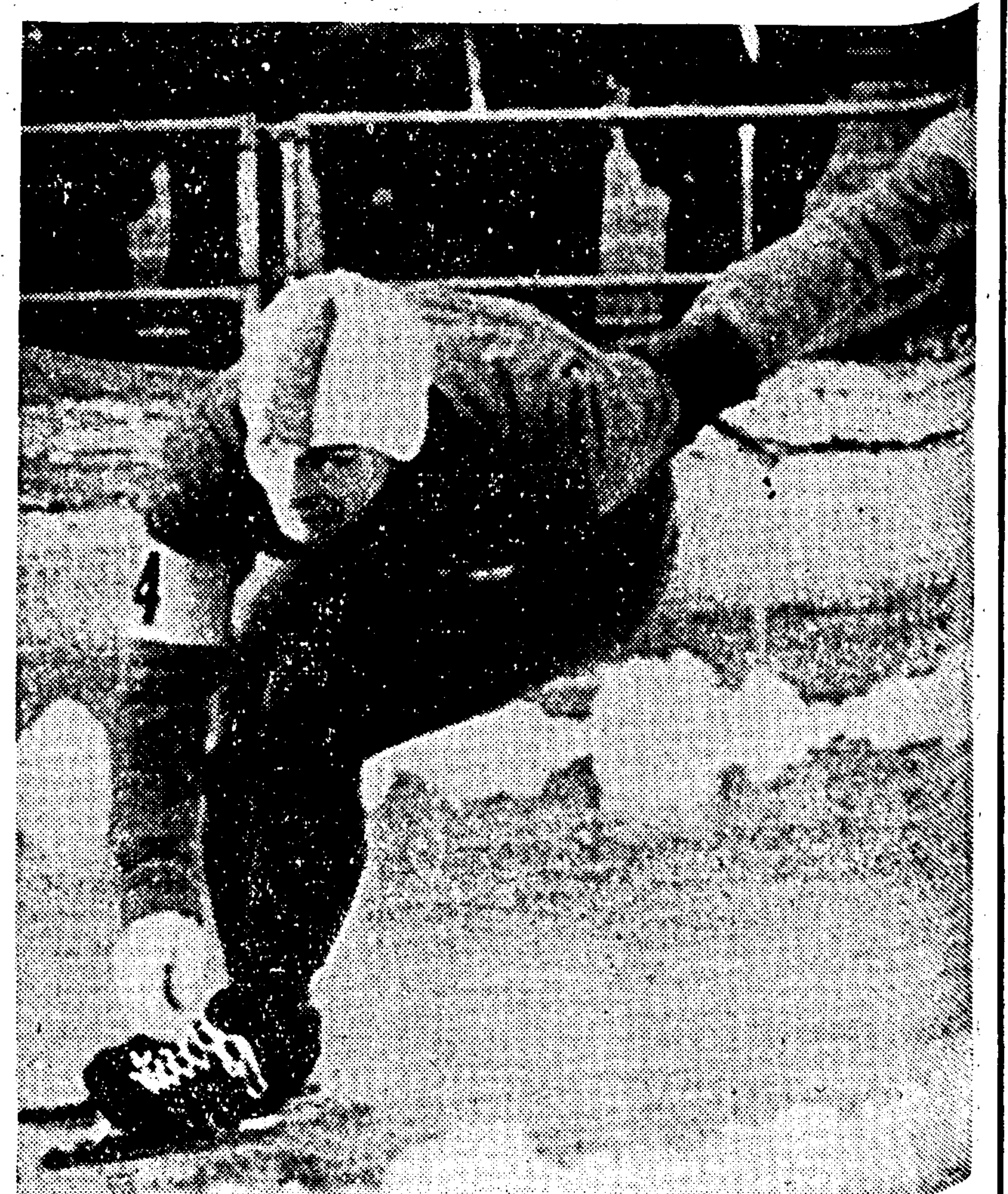
Straalverkeersvliegtuig voor K. L. M. wordt ingevlogen

De President-directeur van de K.L.M., de heer I. A. Aler en de directeur Mr. J. van der Wiel zullen deze dagen in Californië een vlucht met het straalverkeersvliegtuig DC-8 maken, waarvan de K.L.M. er acht bij de Douglas-fabrieken heeft besteld. Behalve door de invlieger van Douglas zal het toestel tijdens deze vlucht ook bestuurd worden door KLM-gezagvoerder J.J. Bak, die bij deze maatschappij de supervisie heeft over alle voorbereidingen voor het voor de K. L. M. beginnende straaltijdperk in 1960. De heer Bak is de eerste vlieger van de K.L.M. die met de DC-8 zal vliegen. Hij zal hierin binnenkort worden gevolgd door gezagvoerder R.J. Rose, die de instructie op dit vliegtuigtype bij de K.L.M. zal leiden.

Alcohol in leidingwater

Franklinton. — De inwoners van het dorpje Franklinton in de Amerikaanse staat North Carolina, vinden, dat hun waterleiding nog nooit zulk lekker water heeft geleverd. Maar het bevatte dan ook een vrij hoog percentage alcohol.

Ambtenaren van de belastingdienst hadden even buiten het dorpje een klandestiene stokerij ontdekt. De hele voorraad van een tienduizend liter jenever liet men in een nabijgelegen vijvertje weglopen — maar dat vijvertje was het bekken van de gemeentelijke waterleiding. De pret heeft maar één dag geduurd, maar die dag is er dan ook ijverig getapt.

Te Oslo behaalde de Fin Jarvinnen het wereldkampioenschap schaatsen. Op de foto glijdt Jarvinnen pijlsnel door een bocht. Een opname tijdens een gemengd dubbelspel van de Nederlandse badminton-kampioenschappen.

JAN PESMAN schaatst nog één seizoen

Amsterdam. — Na de Olympische Winterspelen van 1960 gaat Pesman, die in Oslo tijdens de wereldkampioenschappen de 5000 meter won, zich uit de schaatssport terugtrekken.

„Ik geloof niet dat ik een internationaal kampioenschap zal winnen. Ik wil nog één seizoen schaatsen. Na de Olympische Winterspelen in Squaw Valley trek ik me terug en ga ik me aan privé-zaken wijden", zei de 27-jarige Nederlandse topijder in een gesprek met het dagblad „Het Parool".